

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2001/C 134/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 14 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-55/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet – Lääketieteelliset reagenssit – Kaikkia lääketieteellisiä reagensseja koskeva pakollinen rekisteröintimenettely – Velvollisuus ilmoittaa rekisterinumero ulkopakkauksessa ja kuhunkin reagenssiin liitettävässä selosteessa)	1
2001/C 134/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-99/99, Italian tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Asetus (EY) N:o 2815/98 – Oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevat vaatimukset)	1
2001/C 134/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-446/98 (Supremo Tribunal Administrativo esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Fazenda Pública vastaan Câmara Municipal do Porto (Verotus – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Verovelvolliset – Julkisoikeudelliset yhteisöt – Alueiden vuokraaminen kulkuneuvojen paikoitusta varten)	2
2001/C 134/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-457/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/97/EY – Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä – Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti)	3
2001/C 134/05	Asia C-489/00: Tribunale amministrativo regionale per il Lazio 6.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Aziende agricole Corte delle Piacentine ym. vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA)	3
2001/C 134/06	Asia C-45/01: Bundesfinanzhofin 14.12.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie vastaan Finanzamt Gießen	4

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2001/C 134/07	Asia C-58/01: Special Commissionersin (Yhdistynyt kuningaskunta) 6.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Océ van der Grinten NV vastaan Inland Revenue Commissioners	4
2001/C 134/08	Asia C-59/01: Euroopan yhteisöjen komission 12.2.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	4
2001/C 134/09	Asia C-62/01 P: Anna Maria Campogranden 12.2.2001 (9.2.2001 päivätty telekopio) tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston 7.12.2000 antamasta tuomiosta asiassa T-136/98, jossa A.M. Campogrande oli kantajana ja vastaajana Euroopan yhteisöjen komissio	5
2001/C 134/10	Asia C-85/01: Euroopan yhteisöjen komission 20.2.2001 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	6
2001/C 134/11	Asia C-94/01 P: La Posten 26.2.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-613/97, Union française de l'express (UFEX), DHL International, Federal express international (Ranska) ja CRIE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Ranskan tasavalta, Chronopost SA ja La Poste, 14.12.2000 antamasta tuomiosta	7
2001/C 134/12	Asia C-96/01 P: Galileo Companyn ja Galileo International L.L.C.: n 15.12.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-113/99, Galileo Company ja Galileo International L.L.C., joita tukee Amadeus Global Travel Distribution SA, vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, 15.12.2000 antamasta määräyksestä	8
2001/C 134/13	Asia C-98/01: Euroopan yhteisöjen komission 27.2.2001 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	9
2001/C 134/14	Asia C-108/01: House of Lordsin 8.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Consorzio del Prosciutto Di Parma 2) Salumificio S. Rita S.P.A. vastaan 1) ASDA Stores Limited 2) Hygrade Foods Limited	9
2001/C 134/15	Asia C-111/01: Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshofin 22.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gantner Electronic GmbH vastaan Basch Exploitatie Maatschappij B. V.	10
2001/C 134/16	Asia C-112/01: Vestre Landsretin 9.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ApS SPKR 4 nr. 3482 vastaan 1. Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, 2. Aktieselskabet af 11/9 1996 ja 3. A.T.S. I/S Arden Transport & Spedition, liikkeenharjoittajina Søren Lauritsen ja Lene Lauritsen	10
2001/C 134/17	Asia C-118/01: Euroopan yhteisöjen komission 16.3.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	11
2001/C 134/18	Asia C-119/01: Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2001 Suomea vastaan nostama kanne	11
2001/C 134/19	Asia C-126/01: Cour administrative d'appel de Lyonin (toinen jaosto) 13.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie vastaan Société GEMO SA	12
2001/C 134/20	Asian C-91/00 poistaminen rekisteristä	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2001/C 134/21	Asian C-90/00 poistaminen rekisteristä	12
2001/C 134/22	Asian C-103/99 poistaminen rekisteristä	12
2001/C 134/23	Asian C-84/99 poistaminen rekisteristä	12
2001/C 134/24	Asian C-163/00 poistaminen rekisteristä	12
2001/C 134/25	Asian C-458/99 poistaminen rekisteristä	13
2001/C 134/26	Asian C-446/99 poistaminen rekisteristä	13
2001/C 134/27	Asian C-106/00 poistaminen rekisteristä	13
2001/C 134/28	Asian C-342/00 poistaminen rekisteristä	13
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2001/C 134/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-533/93, Edouard Bouma vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on sitoutunut luopumaan kaupan pitämisestä – Tuotannon uudelleen aloittamatta jättäminen sitoumuksen päättymisen jälkeen)	14
2001/C 134/30	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-73/94, Bernard Beusmans vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on sitoutunut luopumaan kaupan pitämisestä – Tuotannon uudelleen aloittamatta jättäminen sitoumuksen päättymisen jälkeen – Väliaikaisen viitemäärän soveltamisesta luopuminen)	14
2001/C 134/31	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-76/94, Rendert Jansma vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on sitoutunut luopumaan kaupan pitämisestä – Maatilan myynti – Vanhentuminen)	15
2001/C 134/32	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä marraskuuta 2000 asiassa T-5/97, Industrie des poudres sphériques vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Kumoamiskanne – Kantelun hylkääminen – Perustamissopimuksen 86 artikla (josta on tullut EY 82 artikla) – Polkumyynnin vastaisen menettelyn väärinkäyttö – Perustelut – Puolustautumisoikeudet)	15
2001/C 134/33	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-143/97, Gerhardus van den Berg vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on sitoutunut luopumaan kaupan pitämisestä – Kiintiön siirtäminen toisen maatilan hyväksi)	16
2001/C 134/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammikuuta 2001 yhdistetyissä asioissa T-197/97 ja T-198/97, Weyl Beef Products BV ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Kumoamiskanne – Kantelun hylkääminen – Yhteisön etu – Perustamissopimuksen 85 artiklan ja EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) välinen suhde) ...	16
2001/C 134/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-156/98, RJB Mining vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EHTY:n perustamissopimus – Yrityskeskittymä – Tutkittavaksi ottaminen – Valtiontuet)	17

2001/C 134/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä tammi-kuuta 2000 asiassa T-14/99, Marie-Jeanne Kraus vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Kotitalouslisä – Perusteettoman edun palautus – Maksun ilmeinen virheellisyys)	17
2001/C 134/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16 päivänä tammi-kuuta 2001 yhdistetyissä asioissa T-97/99 ja T-99/99, Michael Chamier ja Eoghan O'Hannrachain vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö – Palkkaluokan A 1 virka – Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohta – Ilmoitus avoimesta virasta – Ilmeinen arviointivirhe – Harkintavallan väärinkäyttö)	17
2001/C 134/38	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammi-kuuta 2001 asiassa T-135/99, Taurus-Film GmbH & Co vastaan Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki CINE ACTION – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	18
2001/C 134/39	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammi-kuuta 2001 asiassa T-136/99, Taurus-Film GmbH & Co vastaan Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki CINE COMEDY – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	18
2001/C 134/40	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä tammi-kuuta 2001 asiassa T-189/99, Ioannis Gerochristos vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu KOM/A/12/98 – Kumoamiskanne – Esivalintakokeet – Tiettyjen monivalintakysymysten taannehtiva kumoaminen – Hakijoiden yhdenvertaisen koh- telun periaate – Perusteluvollisuus)	19
2001/C 134/41	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammi-kuuta 2001 asiassa T-193/99, Wm. Wrigley Jr. Company vastaan Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sana DOUBLEMINT – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	19
2001/C 134/42	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 14 päivänä joulukuuta 2000 asiassa T-213/99, Luc Verheyden vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Kumoamiskanne – Kurinpitoa koskevat toimet ja tutkinta – Virkamie- helle vastainen toimi – Vahingonkorvauskanne – Tutkimatta jättäminen)	20
2001/C 134/43	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä marras- kuuta 2000 asiassa T-261/99, Jean Dehon vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö – Ylennys – Ilmoitus avoimesta virasta – Ansioiden vertailu – Yhtäläiset mahdollisuu- det)	20
2001/C 134/44	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä tammi- kuuta 2001 asiassa T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sana Giroform – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta – Deskriptiivisyys)	20
2001/C 134/45	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 18 päivänä tammi- kuuta 2001 asiassa T-65/00, Angeliki Ioannou vastaan Euroopan unionin neuvosto (Henkilöstö – Palvelukseen ottamisesta kieltäytyminen – Fyysinen soveltumattomuus – Lääketieteellisen lautakunnan lausunto – TuomioistuINVALVONTA – Lääketieteellisten lausuntojen ja soveltumattomuutta koskevan johtopäätöksen välinen ymmärrettävä suhde)	21
2001/C 134/46	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17 päivänä tammi- kuuta 2001 asiassa T-124/99, Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc vastaan Euroopan atomienergiayhteisö edustajanaan Euroopan yhteisöjen komissio (Vahin- gonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Tulva – Jätevesiviemärin tukkeutuminen – Vanhentumisaika – Vanhentumisajan kulumisen ei ole keskeytynyt)	21

2001/C 134/47	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 9 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-149/00, Innova, Centro Euromediterraneo per lo sviluppo sostenibile vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Kanne, joka koskee tosiasiallisesti sopimusluoteista riitaa – Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	21
2001/C 134/48	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 10 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-153/00, Spain Pharma S. A. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Laiminlyöntikanne – Lausunnon antamisen raukeaminen)	22
2001/C 134/49	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 15 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-236/00 R, Gabriele Stauner ym. vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehty puitesopimus – EY 197 artikla – Tutkittavaksi ottaminen)	22
2001/C 134/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 16 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-328/00 R, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Välitoimimenettely – Pääasian tutkittavaksi ottaminen)	23
2001/C 134/51	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 17 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-342/00 R, Petrolessence ja Société de gestion de restauration routière (SG2R) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Kilpailu – Keskittymä – Tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys – Intressivertailu)	23
2001/C 134/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 26 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-353/00 R, Jean-Marie Le Pen vastaan Euroopan parlamentti (Välitoimimenettely – Parlamentin päätös – Kansallisen lainsäädännön soveltamisesta aiheutuva parlamentaarisen edustajantoimen menettäminen – Tutkittavaksi ottaminen – Fumus boni juris – Kiireellisyys – Intressivertailu)	23
2001/C 134/53	Asia T-27/01: Carmine Salvatore Trallin 5.2.2001 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne	24
2001/C 134/54	Asia T-33/01: Kirch Media GmbH & Co KgaA:n ja Kirchmedia WM AG:n Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2001/C 134/55	Asia T-41/01: Rafael Pérez Escolarin 23.2.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2001/C 134/56	Asia T-44/01: S.A. Eduardo Vieiran ja Vieira Argentina S.A.:n 26.2.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2001/C 134/57	Asia T-45/01: Sandersin ym. 27.2.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2001/C 134/58	Asia T-46/01: Alessandrini srl:n ym. 1.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2001/C 134/59	Asia T-52/01: Jürgen Schaeferin 6.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2001/C 134/60	Asia T-53/01: Poste Italiane S.p.A:n 6.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2001/C 134/61	Asia T-63/01: The Procter & Gamble Companyn 16.3.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	29

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

14 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-55/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet – Lääketieteelliset reagenssit – Kaikkia lääketieteellisiä reagensseja koskeva pakollinen rekisteröintimenettely – Velvollisuus ilmoittaa rekisterinumero ulkopakkauksessa ja kuhunkin reagenssiin liitettävässä selosteessa)

(2001/C 134/01)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-55/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään R.B. Wainwright ja O. Couvert-Castéra) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinnään K. Rispal-Bellanger ja R. Loosli-Surrans), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on kansanterveyslain (code de la santé publique) L. 761-14-1 §:ssä mainituista reagensseista 19.4.1996 annetulla asetuksella nro 96-351 (JORF, 26.4.1996, s. 6386) ottanut käyttöön kaikkia lääketieteellisiä reagensseja koskevan rekisteröintimenettelyn ja asettanut samassa asetuksessa velvollisuuden ilmoittaa rekisterinumero ulkopakkauksessa ja kuhunkin reagenssiin liitettävässä selosteessa, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä (esittelevä tuomari), sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on 14.12.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on kansanterveyslain L. 761-14-1 §:ssä mainituista reagensseista 19.4.1996 annetussa asetuksessa nro 96-351 asettanut velvollisuuden ilmoittaa rekisterinumero ulkopakkauksessa ja mainita tästä rekisteröinnistä kuhunkin lääketieteelliseen reagenssiin liitettävässä selosteessa.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Ranskan tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 100, 10.4.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

14 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-99/99, Italian tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Asetus (EY) N:o 2815/98 – Oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevat vaatimukset)

(2001/C 134/02)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-99/99, Italian tasavalta (asiamiehinnään U. Leanza, G. Castellani Pastoris ja O. Fiumara) vastaan Euroopan

yhteisöjen komissio (asiamiehenään F.P. Ruggeri Laderchi), jossa kantaja vaatii ensisijaisesti oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2815/98 (EYVL L 349, s. 56) kumoamista tai toissijaisesti edellä mainitun asetuksen 1 artiklan, 2 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan sekä 3 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ja 3 artiklan 3 kohdan kumoamista, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on 14.12.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EYVL C 188, 3.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

14 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-446/98 (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Fazenda Pública vastaan Câmara Municipal do Porto⁽¹⁾)

(Verotus – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Verovelvolliset – Julkisoikeudelliset yhteisöt – Alueiden vuokraaminen kulkuneuvojen paikoitusta varten)

(2001/C 134/03)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-446/98, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Fazenda Pública vastaan Câmara Municipal do Porto, Ministério Público osallistuneena asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1; jäljempänä kuudes direktiivi) 4 artiklan 5 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A.M. La Pergola (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D.A.O. Edward ja P. Jann, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on 14.12.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Julkisoikeudellisen yhteisön vuokratassa kulkuneuvojen paikoitukseen tarkoitettuja alueita se harjoittaa toimintaa viranomaisen ominaisuudessa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tavoin, jos tätä toimintaa harjoitetaan julkisoikeudellisia yhteisöjä koskevan sääntelyn puitteissa. Näin on silloin, kun toiminnan harjoittaminen sisältää julkisen vallan käyttämistä.*
- 2) *Direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohdan kolmatta alakohtaa on tulkittava siten, että julkisoikeudellisia yhteisöjä ei ole välttämättä pidettävä verovelvollisina niiden harjoittamien sellaisten toimintojen osalta, joiden merkitys ei ole vähäinen. Vain tilanteissa, joissa nämä yhteisöt harjoittavat sellaista toimintaa tai suorittavat sellaisia liiketoimia, jotka on lueteltu kuudennen direktiivin liitteessä D, tämän toiminnan tai liiketoimen vähäisyyttä koskeva arviointiperuste voidaan, jos kansallisessa oikeudessa on käytetty direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, ottaa huomioon näiden yhteisöjen vapauttamiseksi arvonlisäverovelvollisuudesta silloin kun toiminta on merkitykseltään vähäistä.*
- 3) *Kansallisessa laissa voidaan antaa valtiovarainministerille oikeus määritellä yhtäältä, mikä on sellaista direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua toimintaa, joka voi aiheuttaa huomattavaa kilpailun vääristymistä, ja toisaalta määritellä tämän direktiivin 4 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, milloin harjoitettu toiminta on merkitykseltään vähäistä, edellyttäen että ministerin soveltamista koskevat päätökset voidaan saattaa kansallisten tuomioistuinten kontrolloitaviksi.*
- 4) *Direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohdan neljättä alakohtaa on tulkittava siten, että se, että direktiivin 13 artiklan B kohdan b alakohdasta johtuu, että alueiden vuokraaminen kulkuneuvojen paikoitusta varten ei ole verosta vapaata, ei estä jättämästä tätä toimintaa harjoittavia julkisoikeudellisia yhteisöjä arvonlisäverovelvollisuuden ulkopuolelle tämän toiminnan osalta silloin, kun tämän säännöksen ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.*
- 5) *Kansallisella tuomioistuimella on mahdollisuus ja joissakin tapauksissa velvollisuus myös omasta aloitteestaan esittää yhteisöjen tuomioistuimelle direktiivin 77/388/ETY tulkintaa koskeva kysymys, jos se katsoo, että yhteisöjen tuomioistuimen päätös on tarpeen, jotta se voi antaa päätöksensä, ja kun se on esittänyt tämän kysymyksen, yhteisöjen tuomioistuimen antama ratkaisu sitoo sitä, kun se antaa lopullisen päätöksensä käsiteltäväänään olevassa asiassa.*

(1) EYVL C 33, 6.2.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

14 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-457/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta⁽¹⁾**(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/97/EY – Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä – Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti)**

(2001/C 134/04)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-457/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään D. Gouloussis ja A. Aresu) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehinnään S. Vodina ja N. Dafniou), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä annetun direktiivin 86/378/EY muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/97/EY (EYVL 1997, L 46, s. 20) täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole säädetyssä määräajassa ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D.A.O. Edward (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on 14.12.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä annetun direktiivin 86/378/EY muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/97/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 71, 13.3.1999.**Tribunale amministrativo regionale per il Lazio 6.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Aziende agricole Corte delle Piacentine ym. vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA)**

(Asia C-489/00)

(2001/C 134/05)

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio on pyytänyt 6.7.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 29.12.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Aziende agricole Corte delle Piacentine ym. vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Voidaanko 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92⁽¹⁾ 1 ja 4 artiklan ja 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93⁽²⁾ 3 ja 4 artiklan säännöksiä tulkita siten, että kiintiöiden jakamisen ja korvausten sekä lisämaksujen suorittamisen määräajoista voidaan poiketa silloin kun näihin liittyvät säännökset tai määräykset on riitautettu hallintoviranomaisessa tai varsinaisessa oikeudenkäynnissä?

Ja jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Ovatko 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 1 ja 4 artiklan ja 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 3 ja 4 artiklan säännökset päteviä perustamissopimuksen 39 artiklan (josta on tullut EY 33 artikla) kannalta, siltä osin kuin näiden säännösten mukaan tilakohtaisten viitemäärien jakamista, korvauksia ja lisämaksuja koskevien säännösten ja määräysten hallinnollisen muutoksenhaun tai niitä koskevien varsinaisten oikeudenkäyntien osalta niissä vahvistetuista määräajoista ei voida poiketa?
- 3) Voidaanko asetuksia (EY) N:o 3950/92 ja (EY) N:o 536/93 tulkita siten, että niillä perustettua järjestelmää sovelletaan siitä riippumatta, onko tuottajille virallisesti määrätty ja ilmoitettu tilakohtaiset viitemäärät, tai siitä riippumatta, että jäsenvaltio on virallisesti jakanut uudelleen sille taatun kokonaismäärän tämän jäsenvaltion tuottajien kesken?
- 4) Voidaanko asetuksen N:o 3950/92 3 ja 4 artiklaa tulkita siten, että tilakohtaisia viitemääriä ei tarvitse virallisesti ilmoittaa tuottajille vai voidaanko tilakohtaiset viitemäärät katsoa myönnettyiksi siitä riippumatta, onko ne ilmoitettu kullekin tuottajalle?

⁽¹⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 57, 10.3.1993, s. 12.

Bundesfinanzhofin 14.12.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie vastaan Finanzamt Gießen

(Asia C-45/01)

(2001/C 134/06)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 14.12.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 2.2.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie vastaan Finanzamt Gießen seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitetuiksi sairaanhoitoon ja lääkärinhoitoon ”läheisesti liittyviksi toimiksi” katsottava kuuluvan myös säätiön (yleishyödyllinen laitos) palkkaamien diplomipsykologien, joilla on oikeus toimia Heilpraktikergesetzin [luontaishoitajista annettu laki] mukaisina luontaishoitajina, mutta jotka eivät ole laillistettuja lääkäreitä, sairaalainfastruktuurin ulkopuolella polikliinisesti antama psykoterapeuttinen hoito?
2. Onko direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen ”muiden asianmukaisesti hyväksytyjen vastaavanlaisten laitosten” edellytyksenä, että ne on hyväksytty muodollisessa hyväksymismenettelyssä, vai voidaanko hyväksyminen johtaa myös muista sellaisista säännöksistä (esim. säännöksistä, joiden perusteella sosiaalivakuutuslaitos hyväksyy kustannukset korvaukseen oikeuttaviksi), joita sovelletaan samalla tavalla sairaaloihin, lääkinnällisen hoidon keskuksiin ja muihin laitoksiin.

Poistuuko arvonlisäverottomuus siltä osin kuin sosiaalivakuutuslaitos ei korvaa edellä mainittujen työntekijöiden antamaa psykoterapeuttista hoitoa potilaille joko ollenkaan tai vain osittain?
3. Onko kantajan antama psykoterapeuttinen hoito liikevaihtoveron neutraliteetin takia verotonta siksi, että kantajalla työssä olevat psykoterapeutit olisivat voineet antaa samat hoidot direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohdan mukaan verottomasti, jos he olivat antaneet ne itsenäisesti verovelvollisina?
4. Voiko kantaja vaatia vapauttamaan psykoterapeuttisen hoidon arvonlisäverosta direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdan ja c alakohdan perusteella?

⁽¹⁾ EYVL 1977, L 145, s. 1.

Special Commissionersin (Yhdistynyt kuningaskunta) 6.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Océ van der Grinten NV vastaan Inland Revenue Commissioners

(Asia C-58/01)

(2001/C 134/07)

Special Commissioners (Yhdistynyt kuningaskunta) on pyytänyt 6.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 12.2.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Océ van der Grinten NV vastaan Inland Revenue Commissioners seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko ennakkoratkaisupyyntöä esitetyissä olosuhteissa sellainen viiden prosentin vero, josta määrätään kaksinkertaisen verotuksen estämisestä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden välillä tehdyn vuoden 1980 sopimuksen 10 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa, 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ennakonpidätys tytäryhtiön emoyhtiölleen jakamasta voitosta?
2. Jos kyseinen viiden prosentin vero on tällainen ennakonpidätys, onko se silti direktiivin 90/435/ETY 7 artiklan 2 kohdan perusteella lainmukainen?
3. Jos ennakonpidätys on lainmukainen ainoastaan direktiivin 90/435/ETY 7 artiklan 2 kohdan perusteella, onko tämä 7 artiklan 2 kohta pätemätön perustelujen puuttumisen vuoksi tai siksi, ettei talous- ja sosiaalikomiteaa ja parlamenttia ole kuultu, minkä seurauksena Yhdistyneellä kuningaskunnalla ei olisikaan oikeutta kantaa kyseistä viiden prosentin veroa tämän säännöksen perusteella?

⁽¹⁾ Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EYVL L 225, 20.8.1990, s. 6).

Euroopan yhteisöjen komission 12.2.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-59/01)

(2001/C 134/08)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.2.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Christina Tufvesson ja Antonio Aresu.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY⁽¹⁾ (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se on perustanut ja pitänyt voimassa järjestelmän, jolla se on jäädyttänyt sellaisissa moottoriajoneuvovakuutuksia koskevilla sopimuksissa sovellettavat maksuperusteet, jotka koskevat vahinkotapahtumia Italian valtion alueella, tekemättä eroa sellaisten vakuutusyhtiöiden, joiden kotipaikka on Italiassa, ja sellaisten vakuutusyriytysten välillä, jotka harjoittavat toimintaansa Italiassa sijaitsevien toimipisteidensä välityksellä tai käyttäen oikeuttaan palvelujen vapaaseen tarjoamiseen, ja rikkonut tällä tavoin
  - a) tämän direktiivin 6, 27 ja 39 artiklassa tarkoitettuja maksuperusteiden määräämisvapauden periaatetta sekä maksuperusteiden ja sopimusten ennakkolisesta ja systemaattisesta valvonnasta luopumisen periaatetta
  - b) direktiivin 44 artiklaa, joka koskee tietojen keräämistä vakuutusmaksuista, palkkioista ja korvauksista, vastuista, vahinkotiheydestä ja korvauksien keskimääräisistä kuluista sekä tietojenvaihtoa kotijäsenvaltion valvontaelinten ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaelinten välillä.
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että:

Maksuperusteiden ja tiettyjen tarjousehtojen jäädyttäminen sekä se, että kaikille moottoriajoneuvovakuutuksia myyville vakuutusyriyksille on asetettu velvollisuus tehdä kaikki arvoltaan 500 000 ITL – 100 000 ITL suuruiset vakuutus sopimukset ehdoin, joissa maksuperusteena käytetään bonus-malusmuotoa ja joissa sovelletaan kiinteämääräistä omavastuuta, ovat direktiivin 92/49/ETY 6, 29 ja 39 artiklassa säädetyn maksuperusteiden vapauden periaatteen vastaisia. Vakuutuksenantajat, jotka tekevät sopimuksia Italian alueella tapahtuvien vakuutustapahtumien kattavista vakuutuksista, eivät voi vapaasti vahvistaa näitä sopimusehtoja tarjotessaan vakuutus sopimuksia. Tällaista rajoitusta maksuperusteiden vapauden periaatteeseen ei ole pidettävä perusteltuna.

Italiassa 28.3.2000 annetun asetuksen nro 70 2 §:n 5 a – 5 d momentissa säädetään, että lakisääteisiä moottoriajoneuvovakuutuksia tarjoavien vakuutusyriytysten toiminnanvalvonta kuuluu ISVAP: lle (Istituto per la vigilanza sulle assicurazioni private e di interesse collettivo). Tämän asetuksen 2 §:n 2-4 momentissa säädetyt toimet ovat direktiivin 44 artiklan vastaisia. Tämä artikla koskee tietojen keräämistä vakuutusmaksuista, palkkioista ja korvauksista, vastuista, vahinkotiheydestä ja korvauksien keskimääräisistä kuluista sekä tietojenvaihtoa kotijäsenvaltion valvontaelinten ja vastaanottavan jäsenvaltion

valvontaelinten välillä. Tietojen ilmoittamisen osalta sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella toimivien vakuutusyriytysten velvollisuutena on toimittaa tällaiset tiedot ainoastaan sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, josta ne ovat peräisin.

Edellä mainitun asetuksen nro 70 2 §:n 5 c momentin mukaan Italiassa toimivat vakuutusyriykset, ne yriykset mukaan lukien, jotka harjoittavat toimintaansa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, ovat velvollisia osallistumaan tällä asetuksella perustetun rahalaitoksen rahoitukseen ja hallinnollisiin kustannuksiin. Tällainen vaatimus liittyy asetuksen 2 §:ssä säädettyyn velvollisuuteen toimittaa tietoja ISVAP: lle ja sitä on pidettävä direktiivin 44 artiklan vastaisena. Yriyksille, jotka toimivat sijoittautumisvapauttaan käyttäen ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella Italiassa, asetettu velvollisuus osallistua tällaisen rahalaitoksen toiminnan rahoittamiseen on selvästi yhteisön oikeuden vastainen.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

Anna Maria Campogranden 12.2.2001 (9.2.2001 päivätty telekopio) tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston 7.12.2000 antamasta tuomiosta asiassa T-136/98, jossa A.M. Campogrande oli kantajana ja vastaajana Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-62/01 P)

(2001/C 134/09)

A. M. Campogrande on valittanut 12.2.2001 (9.2.2001 päivätty telekopio) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston 7.12.2000 antamasta tuomiosta asiassa T-136/98, jossa A.M. Campogrande oli kantajana ja vastaajana Euroopan yhteisöjen komissio. Kantajan edustajana on asianajaja Anne Krywin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

tutkii tämän valituksen ja hyväksyy sen,

ja näin ollen

- kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 5.12.2000 antaman tuomion asiassa T-136/98 siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut seuraavaa:

- 66 kohdassa: kostotoimista aiheutunutta vahinkoa koskeva korvausvaatimus jätetään tutkimatta, koska asianmukaista oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä ei ole aloitettu;
- 67 kohdassa: vahingonkorvausvaatimus ei kuulu tuomioistuimen toimivaltaan, koska kyse on kielto määräyksestä;
- 68 kohdassa: riidanalaisen päätöksen kumoaminen korvaa riittävästi henkisen kärsimyksen, joka kantajalle on aiheutunut siitä, että komissio jätti hänet epävarmuuteen hänen esittämänsä avustuspyyntöä koskevien jatkotoimenpiteiden sekä hallinnollisen tutkimuksen tulosten osalta;
- 69 kohdassa: kantaja ei ole osoittanut riittävästi kärsineensä vahinkoa siitä, että komission seurattessa asiaa välinpitämättömänä kantaja oli saanut kannettavakseen niiden seksuaalisesti ahdisteluksi katsottavien toimien aiheuttamat seuraukset, joita hänen avustuspyyntönsä koski;
- 70 kohdassa: kantaja ei ole esittänyt riittävästi näyttöä niistä tosiseikoista, jotka olivat tapahtuneet ennen 27.2.1997 sattunutta välikohtausta, eikä tähän välikohtaukseen itsessään liittyvistä tosiseikoista;
- toteaa, että kyse oli seksuaalisesta ahdistelusta ja että kantajalle oli aiheutunut henkistä kärsimystä,
- velvoittaa vastaajan maksamaan vahingonkorvausta ja korkoja yhteisöjen tuomioistuimen harkinnan mukaan,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.
- On vähintäänkin ristiriitaista käyttää todistusaineistona oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä hallinnollista tutkimusta, joka suoritettiin sellaisten olosuhteiden vallitessa, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin itsekin ankarasti arvosteli ja jonka tulokset kantaja oli riitauttanut.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on käyttänyt täysin ristiriitaisesti vanhoja arviointikertomuksia kyseenalaistaakseen kantajan pätevyyden ja osoittaakseen siten, että tämän ammatillisten ongelmien ei voitu katsoa johtuvan seksuaalisesta ahdistelusta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perusteluista ei löydy myöskään vastausta kysymykseen siitä, johtuiko se, ettei kantajan urakehittymistä oltu palkittu, todellisuudessa siitä, että kantaja oli aina kieltäytynyt hyväksymästä seksuaalista ahdistelua.
- Yhteisön oikeuden ja asiaan soveltuvan uusia perusteita koskevan oikeuskäytännön rikkominen.
- Oikeussuojan epääminen vastuun määrittämisen osalta.
- Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti tehnyt johtopäätöksiä sellaisen hallinnollisen tutkinnan perusteella, jonka kantaja oli riitauttanut, koska hänellä ei ollut mahdollisuuksia esittää huomautuksia eikä hän saanut ottaa osaa todistajien tai tutkimuksen kohteena olleiden tekojen tekijän kuulemiseen.

Euroopan yhteisöjen komission 20.2.2001 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-85/01)

(2001/C 134/10)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Perusteluvollisuuden laiminlyöminen:
  - Tyytyessään pelkästään kumoamaan hylkäävän implisiittisen päätöksen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin syyllistyy itse sellaiseen erittäin vakavaan laiminlyöntiin, josta se oli perusteluissaan seikkaperäisesti arvostellut komissiotakin, siten, että tuomion perustelut ovat muodostuneet valitettavan ristiriitaisiksi.
  - Todetessaan toisaalta, ettei kantaja ole esittänyt näyttöä, jonka nojalla voitaisiin osoittaa, että kantaja on todella joutunut seksuaalisen ahdistelun kohteeksi, ja toisaalta toteamalla samassa tuomiossa, että seksuaaliseen ahdistelun osoittavat tosiseikat olivat olemassa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellut tuomionsa ristiriitaisesti.
- toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut EY 228 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut, että Blackpoolin alueen ja Southportin lähistön uimavedet vastaavat neuvoston direktiivin 76/160/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja siten kuin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-56/90, 14.7.1993 antamassa tuomiossa on vahvistettu

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.2.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on Richard Wainwright ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle "yhteisön omien varojen" tilille uhkasakkona 106 800 euroa jokaiselta päivältä, jolta asiassa C-56/90 annetun tuomion täytäntöönpanotoimenpiteet viivästyvät ja laskien tässä asiassa aikanaan annettavan tuomion julistamispäivästä aina siihen päivään asti, jolloin asiassa C-56/90 annettu tuomio on pantu täytäntöön
- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(Asia C-94/01 P)

(2001/C 134/11)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiassa C-56/90 14.7.1993 antamassaan tuomiossa (Kok. 1993, s. I-4109) yhteisöjen tuomioistuin vahvisti, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Blackpoolin alueen ja Southportin lähistön uimavedet vastaavat laadultaan uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/EY 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja.

EY 228 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jos yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, jäsenvaltion on toteutettava yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Tässä asiassa ei ole mitään epäselvyyttä siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan olisi pitänyt jo kauan aikaa sitten toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla taataan, että Blackpoolin alueen ja Southportin lähistön uimavesien laatu vastaa em. direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja. Sinä päivänä, jolloin komissio antoi perustellun lausuntonsa, yli kuusi vuotta oli jo kulunut yhteisöjen tuomioistuimen tuomion antamisesta. Tuona aikana kyseisistä yhdeksästä uima-alueesta kaikkiaan kuusi oli edelleenkin laadultaan alle sen, mitä direktiivissä edellytetään.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin EY 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti asettaa uhkasakoksi 106 800 euroa jokaiselta päivältä, jolta asiassa C-56/90 annetun tuomion täytäntöönpanotoimenpiteet viivästyvät ja laskien tässä asiassa aikanaan annettavan tuomion julistamispäivästä alkaen.

(¹) Uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 76/160/EY (EYVL L 31, 5.2.1976, s. 1).

La Poste 26.2.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-613/97, Union française de l'express (UFEX), DHL International, Federal express international (Ranska) ja CRIE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Ranskan tasavalta, Chronopost SA ja La Poste, 14.12.2000 antamasta tuomiosta

La Poste on valittanut 26.2.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-613/97, Union française de l'express (UFEX), DHL International, Federal express international (Ranska) ja CRIE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Ranskan tasavalta, Chronopost SA ja La Poste, 14.12.2000 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on asianajaja H. Lehman, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 14.12.2000 antaman tuomion, jolla kumotaan Ranskan SFMI-Chronopostille myöntämäksi väitetystä tuesta 1.10.1997 tehdyn komission päätöksen 98/365/EY (¹) 1 artikla siltä osin kuin siinä todetaan, että Ranskan postilaitoksen tytäryhtiölleen SFMI-Chronopostille antama logistinen ja kaupallinen apu ei ole SFMI-Chronopostille myönnettyä valtiontukea
- velvoittaa Union française de l'expression (UFEX), DHL Internationalin, Federal express internationalin ja CRIE:n korvaamaan La Postelle asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ristiriitaiset ja riittämättömät perustelut:

Tuomiossa väitetään sovelletun yksityistä sijoittajaa koskevaa arviointiperustetta, mutta siitä poiketen siinä sovelletaan kuitenkin suljetun sektorin palveluiden vaikutuksia arvioivaa menetelmää. Vaatiessaan, että huomioon on otettava sellainen yksityinen yritys, joka ei toimi suljetulla sektorilla, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vertaa julkista omistajaa sellaiseen yksityiseen omistajaan, joka ei toimi suljetulla sektorilla, mutta ei kuitenkaan kohtelee julkista ja yksityistä omistajaa samalla tavalla. Suljetulla sektorilla toimivan yksityisen omistajan ei nimittäin lainkaan tarvitsisi ottaa huomioon tällaisen suljetun sektorin

vaikutusta laskuttaessaan kilpailulle avoimen sektorin palveluista. Sen tarvitsisi ainoastaan noudattaa asiassa Akzo⁽²⁾ annetun tuomion mukaisia edellytyksiä, eli kattaa vähintään muuttuvat kustannuksensa.

Tuomiossa ei perustella miten suljetun sektorin oikeudet ovat voineet vaikuttaa kustannuksiin ja miten tällainen tarkastus olisi pitänyt suorittaa.

– EY 88 artiklan rikkominen:

Tuomiossa riitautetaan sellainen laaja harkintavalta, jota komissio voi käyttää silloin, kun kyseessä ovat taloudellisesti monimutkaiset toimenpiteet. EY 88 artiklasta kuitenkin seuraa, että komission täytyy voida käyttää laajaa harkintavaltaa ei ainoastaan arvioidakseen valtiontuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille, mutta myös määritellä monimutkaisten valtion toimenpiteiden osalta, onko kyseessä valtiontuki.

– EY 87 artiklan rikkominen:

Tuomiossa todetaan virheellisesti, että kaikki valtion myöntämät edut ovat valtiontukea; kuitenkin ainoastaan taloudellisten varojen siirto voidaan määritellä valtiontueksi.

Tuomio on vääristänyt normaalien markkinaedellytysten käsitteen.

⁽¹⁾ EYVL L 164, 9.6.1998, s. 37.

⁽²⁾ Asiassa C-62/86 13.7.1991 annettu tuomio, Kok. 1986, s. I-3359.

Galileo Companyn ja Galileo International L.L.C.: n 15.12.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-113/99,⁽¹⁾ Galileo Company ja Galileo International L.L.C., joita tukee Amadeus Global Travel Distribution SA, vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, 15.12.2000 antamasta määräyksestä

(Asia C-96/01 P)

(2001/C 134/12)

Galileo Company ja Galileo International L.L.C. ovat valittaneet 15.12.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-113/99, Galileo Company, kotipaikka Windsor, Berkshire (Yhdistynyt kuningaskunta) ja Galileo International L.L.C., kotipaikka Rosemount, Illinois (Yhdysvallat), joita tukee Amadeus Global Travel Distribution SA, vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komis-

sio, 15.12.2000 antamasta määräyksestä. Valittajien edustaja on Richard Plender QC, avustajinaan solicitor Katherine Holmes ja solicitor Daniel Austin, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Richards Butler.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoo riidanalaisen määräyksen,
2. hylkää neuvoston, jota komissio tukee väliintulijana, esittämän oikeudenkäyntiväitteen,
3. ottaa valituksen tutkittavaksi,
4. palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta tämä voi tutkia tosiseikat,
5. velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa sekä kulut, jotka ovat aiheutuneet neuvoston oikeudenkäyntiväitteen tutkimisesta, mukaan lukien kulut, joita on aiheutunut komission väliintulokertomukseen vastaamisesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

a) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että riidanalainen toimenpide koskee järjestelmäpalvelujen tarjoajina olevia kantajia suoraan ja samalla tavoin kuin muita järjestelmäpalvelujen tarjoajia, ja tämä oikeudellinen virhe perustuu seuraaviin tosiseikkoihin:

i) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon eikä soveltanut yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan toimenpide voi koskea yksittäistä tarjoajaa henkilökohtaisesti siitä huolimatta, että tämä kuuluu riidanalaisen toimenpiteen hyväksymisajankohtana erikseen määriteltävien ja yksilöitävien tarjoajien joukkoon. Toimenpide voi koskea tällaista tarjoajaa henkilökohtaisesti, jos toimenpidettä sovelletaan yritystoimintaan, joka on aloitettu kyseisellä alalla toimenpiteen hyväksymisajankohtana ja jos toimenpiteen avulla ei tehdä ylikansallisia järjestelyjä, jolla suojattaisiin yritystoimintaa huomattavalta vahingolta.

ii) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä seikkaa, että vaikka kyse olisi sellaisesta lainsäädäntötoimesta, jota sovelletaan tiettyihin tarjoajiin yleensä, tämä ei estä sitä, että lainsäädäntötoimi koskisi tietyissä olosuhteissa joitakin talouselämän toimijoita yksittäin.

- iii) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rinnastanut olemassaolevien neljän maailmanlaajuisen CRS-operaattorin aseman kaikkien muiden kyseisillä markkinoilla toimivien operaattorien kuten järjestelmätarjoajien, lentoyhtiöiden tai käyttäjien asemaan, missä yhteydessä se ei ole noudattanut yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytäntöä eikä etenään yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Bock ja Piraiki-Patraiki antamaa tuomiota.
- b) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että poikkeukselliset taloudelliset olosuhteet eivät merkitse sitä, että riidanalainen toimenpide koskisi kantajia erikseen
- i) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole noudattanut asioissa Codorniu vastaan neuvosto ja Extrament Industrie vastaan neuvosto vahvistamiaan periaatteita, joita se ja yhteisöjen tuomioistuin myöhemmin noudattivat ja/tai se ei ole erottanut kyseisiä asioita riittävällä tavalla tai kokonaan.
- ii) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon asiassa T-60/96, Merck ym., antamaansa tuomiota.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999, s. 34.

Euroopan yhteisöjen komission 27.2.2001 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-98/01)

(2001/C 134/13)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 27.2.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Frank Benyon ja Maria Patakia, prosessioivite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että säännökset, joilla rajoitetaan äänioikeutettuihin osakkeisiin liittyvää vaikutusvaltaa BAA plc -nimisessä yhtiössä (yhtiöjärjestyksen 40 kohta) ja joissa määrätään lupamenettelystä yhtiön tiettyjen varojen ja tytäryhtiöitä koskevan määräysvallan luovuttamisen sekä yhtiön purkamisen (yhtiöjärjestyksen 10 kohta) osalta, ovat ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 43 ja 56 artiklan kanssa.
- b) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

BAA:n yhtiöjärjestyksen 40 kohdalla, jolla estetään se, ettei kenenkään määräysvalta yhtiössä voi olla enempää kuin 15 prosenttia, rajoitetaan portfoliosijoituksia ja suoria investointeja ja yhtä lailla sijoittautumista: tällaiset rajoitukset kuuluvat EY:n perustamissopimuksen 56 ja 43 artiklan soveltamisalaan. Vaikka rajoitus ei olisikaan nimenomaisesti syrjivä, tällaisen rajoituksen, joka voi vaikeuttaa näiden vapauksien käyttämistä, on oltava kuitenkin perusteltu ”yleistä etua koskevien pakottavien vaatimusten täyttämiseksi” ja sen on oltava näihin vaatimuksiin nähden välttämätön ja asianmukainen.

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät ole näyttäneet, että kyse olisi sellaisista yleistä etua koskevista pakottavista vaatimuksista, joita olisi suojattava erityisosakkeeseen liittyvillä oikeuksilla ja kantaosakkeita koskevalla 15 prosentin rajalla, eivätkä näin ollen erityisestikään sitä, että kyseiset rajoitukset olisivat suhteellisia, ja tämän perusteella on syytä päätellä, että pääomien vapaalle liikkuvuudelle ja sijoittautumisvapaudelle asetetut rajoitukset ovat ristiriidassa jäsenvaltiolle perustamissopimuksen 43 artiklan ja 56 artiklan nojalla kuuluvien velvollisuuksien kanssa.

Perustamissopimuksen rikkomisesta voi olla kyse silloin kun jäsenvaltio asettaa sijoittautumista tai pääoman liikkumista koskevia rajoituksia, tekipä se tämän miten tahansa. BAA:n osalta valtio toteutti yritysoikeuden tarjoamien mekanismien avulla käyttöön otetut toimenpiteet julkisen vallan käyttäjänä ja niiden tarkoituksena on selvästikin pysyä tällaisina, koska BAA:n yhtiöjärjestyksen 10.1 kohdan mukaan erityisosake voidaan siirtää ainoastaan tietyille viranomaisahoille (”one of Her Majesty’s Secretaries of State, another Minister of the Crown or any other person acting on behalf of the Crown”). Näin ollen ja erityisesti yhteisön oikeuden yhdenmukaisuuden ja ensisijaisuuden turvaamiseksi se, että jäsenvaltio, joka toteuttaa yritysoikeuden nojalla järjestelyjä, joilla rajoitetaan perustamissopimuksen mukaisia vapauksia, ei voi missään tapauksessa välttää sitä, etteikö tällaisten rajoitusten yhteensoveltuvuutta perustamissopimukseen voitaisi myöhemmin ottaa tarkasteltavaksi.

Tällaisen tarkastelun jälkeen komissio on tullut siihen lopputulokseen, että BAA:n yhtiöjärjestyksen 10 ja 40 kohdassa olevat rajoitukset eivät ole perustamissopimuksen sijoittautumisvapautta ja pääoman liikkumisen vapautta koskevien 43 ja 56 artiklan määräysten mukaisia.

House of Lordsin 8.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Consorzio del Prosciutto Di Parma 2) Salumificio S. Rita S.P.A. vastaan 1) ASDA Stores Limited 2) Hygrade Foods Limited

(Asia C-108/01)

(2001/C 134/14)

House of Lords on pyytänyt 8.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.3.2001, Eu-

roopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) Consorzio del Prosciutto Di Parma 2) Salumificio S. Rita S.P.A. vastaan 1) ASDA Stores Limited 2) Hygrade Foods Limited seuraavaan kysymykseen:

Perustetaanko neuvoston asetuksella N:o 2081/92⁽¹⁾ ja komission asetuksella N:o 1107/96⁽²⁾ ja SAN:a⁽³⁾ ”prosciutto di Parma” koskevalla eritelmällä yhteisön oikeuteen perustuva pätevä oikeus, johon voidaan suoraan vedota jäsenvaltion tuomioistuimessa ja jonka nojalla vähittäiskaupassa voidaan kieltää myymästä ”Parman kinkkuna” sellaista siivuihin leikatua ja pakattua kinkkua, joka saadaan Parmasta viedyistä ja alkuperänimityksen ehdot täyttävistä kinkuista, joita ei ole kuitenkaan sen jälkeen leikattu siivuihin, asianmukaisesti pakattu ja merkitty pakkausmerkinnöillä eritelmän mukaisella tavalla?

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä 12 päivänä kesäkuuta 1996 annettu komission asetus (EY) N:o 1107/96 (EYVL L 148, 21.6.1996, s. 1).

⁽³⁾ Suojattu alkuperänimitys.

Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshofin 22.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gantner Electronic GmbH vastaan Basch Exploitatie Maatschappij B. V.

(Asia C-111/01)

(2001/C 134/15)

Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshof on pyytänyt 22.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 12.3.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Gantner Electronic GmbH vastaan Basch Exploitatie Maatschappij B. V. seuraaviin kysymyksiin:

1. Sovelletaanko Brysselin yleissopimuksen 21 artiklan käsitettä ”sama asia” myös vastaajan väitteeseen, jonka mukaan kantajan vaatimasta määrästä osa on sovittu kuitatuksi, kun vielä maksamattomaksi väitetty vastasaatavan määrä on samojen asianosaisten välisen oikeudenkäynnin kohteena, koska toisessa sopimusvaltiossa on jo aiemmin nostettu kanne?

2. Onko ratkaistaessa sitä, onko kyseessä ”sama asia”, otettava huomioon ainoastaan kantajan myöhemmin vireille saatetussa oikeudenkäynnissä esittämät väitteet eikä siis vastaajan oikeudenkäyntiväitteitä ja vaatimuksia ja erityisesti kuittaamista koskevaa prosessiväitettä, joka koskee saatavaa, josta on samojen asianosaisten välillä vireillä oikeudenkäynti, koska toisessa sopimusvaltiossa on jo aiemmin nostettu kanne?
3. Onko tuomio, joka koskee toistaiseksi tehdyn sopimuksen lainvastaisen irtisanomisen perusteella maksettavaa vahingonkorvausta, sitova myöhemmissä samojen asianosaisten välisessä oikeudenkäynnissä, joka koskee sitä, oliko tällainen sopimus olemassa?

Vestre Landsretin 9.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ApS SPKR 4 nr. 3482 vastaan 1. Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, 2. Aktieselskabet af 11/9 1996 ja 3. A.T.S. I/S Arden Transport & Spedition, liikkeenharjoittajina Søren Lauritsen ja Lene Lauritsen

(Asia C-112/01)

(2001/C 134/16)

Vestre Landsret on pyytänyt 9.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 12.3.1999, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa ApS SPKR 4 nr. 3482 vastaan 1. Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, 2. Aktieselskabet af 11/9 1996 ja 3. A.T.S. I/S Arden Transport & Spedition, liikkeenharjoittajina Søren Lauritsen ja Lene Lauritsen, seuraaviin kysymyksiin:

Kysymys 1

Onko neuvoston asetusta N:o 2913/92⁽¹⁾ (tullikoodeksi) ja komission asetusta N:o 2454/93⁽²⁾ (täytäntöönpanoasetus) ja erityisesti jälkimmäisen 379 artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että lähtötullitoimipaikka ei voi vaatia passituksesta vastaavaa maksamaan tullivelkaa, joka on syntynyt ulkoiseen passitukseen liittyvän rikkomuksen tai sääntöjenvastaisuuden yhteydessä, jos passituksesta vastaava ei ole saanut täytäntöönpanoasetuksen 379 artiklassa tarkoitettua ilmoitusta 11 kuukauden kuluessa yhteisön passitusilmoituksen kirjaamispäivästä?

Kysymys 2

Onko kysymykseen 1 vastattaessa merkitystä sillä, että lähtötullitoimipaikka ei noudattanut tullikoodeksikomitean antamia hallinnollisia ohjeita tietojen välittämisestä (early warning system, ennakkotiedotusjärjestelmä), tai sillä, että lähtötullitoimipaikan viranomaisia voidaan arvostella siitä, että ne eivät ole ajoissa antaneet ilmoitusta?

(1) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus, EYVL L 302, s. 1.

(2) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen N:o 2913/93 soveltamista koskevista säännöksistä 2.6.1993 annettu komission asetus, EYVL L 253, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 16.3.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-118/01)

(2001/C 134/17)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.3.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on A. Bordes, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut
  - rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY, tietyistä eläinten ruokinnassa käytetyistä tuotteista annetun direktiivin 82/471/ETY, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun direktiivin 95/53/EY ja tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun direktiivin 95/69/EY muuttamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/20/EY⁽¹⁾ eikä
  - rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/51/EY⁽²⁾,

eikä EY:n perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannen alakohdan ja 10 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyissä määräajoissa mainittujen direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2. velvoittaa Ranskan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan ja 249 artiklan sitova luonne merkitsee jäsenvaltioille velvollisuutta toteuttaa tarvittavat toimenpiteet niille osoitettujen direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä ennen tätä varten säädetyin määräajan päättymistä. Direktiivin 1999/20/EY 5 artiklassa ja direktiivin 96/51/EY 2 artiklassa säädetyt määräajat päättyivät 30.9.1999 ja 1.10.1999.

(1) EYVL L 80, 25.3.1999, s. 20.

(2) EYVL L 235, 17.9.1996, s. 39.

Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2001 Suomea vastaan nostama kanne

(Asia C-119/01)

(2001/C 134/18)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.3.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomea vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Lena Ström, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, ettei Suomi ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun direktiivin 96/61/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, tai ainakaan ilmoittanut näistä komissiolle;
- velvoittaa Suomen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin täytäntöönpanolle päättyi 30.10.1999. Komissiolle on ilmoitettu Ahvenanmaan maakunnan osalta, että maakuntapäivät ovat hyväksyneet tammikuussa 2001 ympäristönsuojelua ja ympäristölupaa koskevan maakuntalain, mutta että tämä edellyttää vielä Suomen tasavallan presidentin vahvistusta.

(1) 24.9.1996 (EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26).

Cour administrative d'appel de Lyonin (toinen jaosto) 13.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie vastaan Société GEMO SA

(Asia C-126/01)

(2001/C 134/19)

Cour administrative d'appel de Lyon (toinen jaosto) on pyytänyt 13.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 19.3.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie vastaan Société GEMO SA seuraavaan kysymykseen:

Kuuluuko Code général des impôts -nimisen lain (yleinen verolaki) 302 bis ZD §:ssä säädetty lihanostoista kannettava maksu järjestelyihin, jotka voidaan katsoa 25.3.1957 tehdyn EY:n perustamissopimuksen 92 artiklassa (josta on tullut 87 artikla) tarkoitetuksi valtiontueksi?

Asian C-91/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/20)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 29.9.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-91/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 24.6.2000.

Asian C-103/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/22)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 7.11.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-103/99 (Dioikitiko Protodikeio Thessalonikisin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), P. Moskof AE vastaan Idryma Koinonikon Asfaliseon (IKA).

⁽¹⁾ EYVL C 188, 3.7.1999.

Asian C-84/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/23)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.2.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-84/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Amsterdamsche Football Club "AJAX" ja Langenberg Participaties BV, toiminimenään Fan Promotions, vastaan S.C. Reule ym.

⁽¹⁾ EYVL C 136, 15.5.1999.

Asian C-163/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/24)

Asian C-90/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/21)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 6.10.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-90/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 24.6.2000.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.2.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-163/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 24.6.2000.

Asian C-458/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/25)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.2.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-458/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta.

(¹) EYVL C 47, 19.2.2000.

Asian C-106/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/27)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 16.2.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-106/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta.

(¹) EYVL C 163, 10.6.2000.

Asian C-446/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/26)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.2.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-446/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta.

(¹) EYVL C 47, 19.2.2000.

Asian C-342/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 134/28)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 6.3.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-342/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta.

(¹) EYVL C 316, 4.11.2000.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-533/93, Edouard Bouma vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on sitoutunut luopumaan kaupan pitämisestä – Tuotannon uudelleen aloittamatta jättäminen sitoumuksen päättymisen jälkeen)

(2001/C 134/29)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-533/93, Edouard Bouma, kotipaikka Ruten (Hollanti), edustajinaan asianajajat E. H. Pijnacker Hordijk ja H. J. Bronkhorst, Amsterdam, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto L. Frieden, 62 avenue Guillaume, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään A.-M. Colaert) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään T. van Rijn), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 ja EY 288 artikla) nojalla korvausta vahingosta, joka tälle on aiheutunut siitä syystä, ettei hän ole voinut pitää kaupan maitoa asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c kohdassa tarkoitettun maksun soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 mukaisesti, sellaisena kuin asetus on täydennettynä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettun lisämaksun soveltamista koskevista säännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 31.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 334, 9.12.1993.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-73/94, Bernard Beusmans vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on sitoutunut luopumaan kaupan pitämisestä – Tuotannon uudelleen aloittamatta jättäminen sitoumuksen päättymisen jälkeen – Väliaikaisen viitemäärän soveltamisesta luopuminen)

(2001/C 134/30)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-73/94, Bernard Beusmans, kotipaikka Noorbeek (Hollanti), edustajinaan asianajajat E. H. Pijnacker Hordijk ja H. J. Bronkhorst, Amsterdam, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto L. Frieden, 62 avenue Guillaume, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään A.-M. Colaert) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. van Rijn ja H.-J. Rabe), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 ja EY 288 artikla) nojalla korvausta vahingosta, joka tälle on aiheutunut siitä syystä, ettei hän ole voinut pitää kaupan maitoa asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c kohdassa tarkoitettun maksun soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 mukaisesti, sellaisena kuin asetus on täydennettynä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettun lisämaksun soveltamista koskevista säännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 31.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 90, 26.3.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-76/94, Rendert Jansma vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on sitoutunut luopumaan kaupan pitämisestä – Maatilan myynti – Vanhentuminen)

(2001/C 134/31)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-76/94, Rendert Jansma, kotipaikka Engelbert (Alankomaat), edustajanaan asianajajat E. H. Pijnacker Hordijk ja H. J. Bronkhorst, Amsterdam, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto L. Frieden, 62 avenue Guillaume, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään: A.-M. Colaert) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinhään: T. van Rijn ja H.-J. Rabe), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 ja EY 288 artikla) nojalla korvausta vahingosta, joka tälle on aiheutunut siitä syystä, ettei hän ole voinut pitää kaupan maitoa asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c kohdassa tarkoitetun maksun soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 mukaisesti, sellaisena kuin asetus on täydennetty asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun soveltamista koskevista säännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 31.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Vastaajat veloitetaan korvaamaan vahinko, joka kantajalle on aiheutunut asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c kohdassa tarkoitetun maksun soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84, sellaisena kuin asetus on täydennetty asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun soveltamista koskevista säännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84, soveltamisesta, siltä osin kuin kyseisissä asetuksissa ei säädetä viitemäärän myöntämisestä sellaisille tuottajille, jotka eivät ole maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisestä luopumista ja lypsykarjan tuotannon muuttamista koskevasta palkkiojärjestelmästä 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1078/77 mukaisesti tekemänsä sitoumuksen vuoksi toimittaneet maitoa kyseisen jäsenvaltion soveltaman viitevuoden aikana.

- 2) Kantajalle on korvattava vahinko, joka tälle on aiheutunut asetuksen N:o 857/84 soveltamisesta ajanjaksoon, joka alkoi 11.12.1988 ja loppuu tämän tuomion julistamisajankohtana. Määrään on sisällytettävä viitemäärän ostoarvo, jonka kantaja olisi saanut asetuksen N:o 857/84 mukaisesti.
- 3) Asianosaiset toimittavat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kuuden kuukauden kuluessa tämän tuomion julistamisesta yhteisellä sopimuksella maksettaviksi vahvistetut määrät.
- 4) Jos asianosaiset eivät pääse sopimukseen, ne toimittavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle saman määräajan kuluessa vaatimuksensa lukuina esitettyinä.
- 5) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EYVL C 90, 26.3.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä marraskuuta 2000

asiassa T-5/97, Industrie des poudres sphériques vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kilpailu – Kumoamiskanne – Kantelun hylkääminen – Perustamissopimuksen 86 artikla (josta on tullut EY 82 artikla) – Polkumyynnin vastaisen menettelyn väärinkäyttö – Perustelut – Puolustautumisoikeudet)

(2001/C 134/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-5/97, Industrie des poudres sphériques, kotipaikka Annemasse (Ranska), edustajanaan asianajaja C. Momège, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto A. May, 398 route d'Esch, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinhään F. Mascardi ja A. Carnelutti), jota tukee Péchiney électrométallurgie, kotipaikka Courbevoie (Ranska), edustajinaan asianajajat J.-P. Gunther ja O. Prost, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe, jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 7.11.1996 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin kantajan tekemä kantelu, jossa ensisijaisesti vaadittiin toteamaan se, että Péchiney électrométallurgie olisi rikkonut EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa (josta on tullut EY 82 artikla) (Asia IV/35.151/E-1 IPS/Péchiney électrométallurgie, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh, J. D. Cooke, M. Vilaras ja N. J. Forwood, kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig, on 30.11.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.

- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan sekä komission että väliintulijan Péchiney électrométallurgien oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 74, 8.3.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-143/97, Gerhardus van den Berg vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on sitoutunut luopumaan kaupan pitämisestä – Kiintiön siirtäminen toisen maatilan hyväksi)

(2001/C 134/33)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-143/97, Gerhardus van den Berg, kotipaikka Dalfsen (Alankomaat), edustajanaan asianajaja E. H. Pijnacker Hordijk, Amsterdam, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto L. Frieden, 62 avenue Guillaume, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään: A.-M. Colaert ja J.-P. Hix) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: T. van Rijn), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 ja EY 288 artikla) nojalla korvausta vahingosta, joka tälle on aiheutunut siitä syystä, ettei hän ole voinut pitää kaupan maitoa asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c kohdassa tarkoitetun maksun soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 mukaisesti, sellaisena kuin asetus on täydennettynä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun soveltamista koskevista säännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 31.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja vastaa oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EYVL C 199, 28.6.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

yhdistetyissä asioissa T-197/97 ja T-198/97, Weyl Beef Products BV ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Kumoamiskanne – Kantelun hylkääminen – Yhteisön etu – Perustamissopimuksen 85 artiklan ja EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) välinen suhde)

(2001/C 134/34)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Yhdistetyissä asioissa T-197/97 ja T-198/97, Weyl Beef Products BV, kotipaikka Enschede (Alankomaat), edustajanaan asianajaja E. H. Pijnacker Hordijk, Amsterdam, ja asianajaja S. B. Noë, Rotterdam, kantajana asiassa T-197/97, Exportslachterij Chris Hogeslag BV, kotipaikka Holten (Alankomaat), edustajanaan asianajaja A. P. J. M. de Bruyn, Zutphen, Groninger Vleeshandel BV, kotipaikka Groningen (Alankomaat), selvitystilassa, edustajanaan selvitysmies J. J. van der Molen, edustajanaan tässä oikeudenkäynnissä aluksi asianajaja A. P. J. M. de Bruyn, Zutphen, ja sittemmin asianajaja P. E. Mazel, Leeuwarden, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Bonn ja Schmitt, 7 Val Sainte-Croix, kantajina asiassa T-198/97, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään W. Wils ja G. van der Wal), jota tukevat Produktschap voor Vee en Vlees ja Stichting Saneringsfonds Runderslachterijen, kotipaikka Rijswijk (Alankomaat), edustajanaan asianajaja I. W. VerLoren van Themaat, Amsterdam, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto C. Medernach, 8–10 rue Mathias Hardt, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien vaaditaan kumoamaan asiassa T-197/97 23.4.1997 tehty komission päätös (asia IV/35.591/F-3 – Weyl/PVV+SSR), joka koskee kantajan 14.6.1995 tekemää kantelua, ja asiassa T-198/97, 23.4.1997 tehty komission päätös (asia IV/35.634/F-3 – Hogeslag-Groninger/PVV+SSR), joka koskee kantajien 30.6.1995 tekemiä kanteluita, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig, on 31.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanteet hylätään.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 252, 16.8.1997.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

31 päivänä tammikuuta 2001

**asiassa T-156/98, RJB Mining vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio ⁽¹⁾**

**(EHTY:n perustamissopimus – Yrityskeskittymä – Tutkitta-
vaksi ottaminen – Valtiontuet)**

(2001/C 134/35)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-156/98, RJB Mining, kotipaikka Harworth (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan barrister M. Brealey ja solicitor J. Lawrence, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8–10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään K. Leivo ja R. Lyal), jota tukevat RAG Aktiengesellschaft, kotipaikka Essen (Saksa), edustajinaan asianajajat M. Hansen, Tanska, ja S. Völcker, Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe, ja Saksan liittotasavalta (asiamiehinään W.-D. Plessing ja C.-D. Quassowski), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, joka on tehty 29 päivänä heinäkuuta 1998 ja jolla hyväksytään se, että RAG Aktiengesellschaft on hankkinut määräysvallan Saarbergwerke AG:sta ja Preussag Anthrazit GmbH:sta (asia nro IV/EHTY.1252 – RAG / Saarbergwerke AG / Preussag Anthrazit), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras ja N. J. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on 31.1.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission päätös, joka on tehty 29 päivänä heinäkuuta 1998 ja jolla hyväksytään se, että RAG Aktiengesellschaft on hankkinut määräysvallan Saarbergwerke AG:sta ja Preussag Anthrazit GmbH:sta (asia nro IV/EHTY.1252 – RAG / Saarbergwerke AG / Preussag Anthrazit), kumotaan.
- 2) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta kantajalle RAG Aktiengesellschaftin ja Saksan liittotasavallan väliitulosta aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja.
- 3) RAG Aktiengesellschaft ja Saksan liittotasavalta vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 358, 21.11.1998.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

17 päivänä tammikuuta 2000

**asiassa T-14/99, Marie-Jeanne Kraus vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Kotitalouslisä – Perusteettoman edun palautus
– Maksun ilmeinen virheellisyys)**

(2001/C 134/36)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-14/99, Marie-Jeanne Kraus, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan asianajaja L. Thielen, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto L. Thielen, 10 rue Willy Goergen, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Berardis-Kayser, F. Clotuche-Duvieusart ja B. Wägenbauer), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 19.10.1998 tehdyn komission päätöksen, jossa kantaja velvoitetaan palauttamaan maksettu kotitalouslisä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 17.1.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 100, 10.4.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

16 päivänä tammikuuta 2001

**yhdistetyissä asioissa T-97/99 ja T-99/99, Michael Chamier
ja Eoghan O'Hannrachain vastaan Euroopan parlamentti ⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Palkkaluokan A 1 virka – Henkilöstösääntöjen
29 artiklan 2 kohta – Ilmoitus avoimesta virasta – Ilmeinen
arviointivirhe – Harkintavallan väärinkäyttö)**

(2001/C 134/37)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Yhdistetyissä asioissa T-97/99 ja T-99/99, Michael Chamier, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Reckange-sur-Mess (Luxemburg), ja Eoghan O'Hannrachain, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Cents (Luxemburg), edustajinaan

asianajat G. Vandersanden ja L. Levi, Bryssel, prosessioite Luxemburgissa Société de gestion fiduciaire SARL, 13 avenue du Bois, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehet: J. Schoo, H. von Herten, D. Moore ja D. Waelbroeck), jossa vaaditaan yhtäältä kumoamaan parlamentin päätökset olla nimittämättä kantajia pääosaston "varainhoito ja sen valvonta" pääjohtajan virkaan ja päätös nimittää kyseiseen virkaan toinen hakija, sekä toisaalta vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: H. Jung, on 16.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Kukin osapuoli velvoitetaan korvaamaan omat oikeudenkäyntikulunsa.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999 ja C 265, 18.9.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-135/99, Taurus-Film GmbH & Co vastaan Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki CINE ACTION – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2001/C 134/38)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-135/99, Taurus-Film GmbH & Co, kotipaikka Unterföhring (Saksa), edustajanaan asianajaja R. Schneider, Bremen, prosessioite Luxemburgissa asianajotoimisto M. Loesch, 11 rue Goethe, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään D. Schennen ja S. Bonne), jossa kantaja on riitauttanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 19.3.1999 tekemän päätöksen (asia R 98/98-3) sanan CINE ACTION rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. Potocki ja A. W. H. Meij, kirjaaja: G. Herzig, on 31.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 19.3.1999 tekemä päätös (asia R 98/98-3) kumotaan, siltä osin kuin se koskee seuraavia palveluita:
  - luokka 38: käyttäjien käyttöoikeuksien välittäminen ja myöntäminen erilaisiin tietoverkkoihin;

- luokka 41: kulttuuritoiminnat; esitysten, tietokilpailujen ja musiikkitalaisuuksien organisointi ja järjestäminen sekä ajanvietekilpailujen järjestäminen, myös radioon tai televisioon tallennettavat tai suorana lähetettävät; televisio- ja radiomainoslähetysten tuotanto mukaan lukien vastaavat pelilähetykset; kilpailujen järjestäminen viihteen alalla; konsertti-, teatteri- ja viihdetilaisuuksien järjestäminen;

- luokka 42: tekijän- ja teollisoikeuksien hallinnointi ja valvonta kolmansien osapuolten puolesta; multimediaan, interaktiiviseen televisioon ja maksutelevisioon liittyvä tekninen neuvonta (luokassa 42); tietokoneohjelmointi mukaan lukien video- ja tietokonepelit.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Molemmat asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikulusta.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-136/99, Taurus-Film GmbH & Co vastaan Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki CINE COMEDY – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2001/C 134/39)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-136/99, Taurus-Film GmbH & Co, kotipaikka Unterföhring (Saksa), edustajanaan asianajaja R. Schneider, Bremen, prosessioite Luxemburgissa asianajotoimisto M. Loesch, 11 rue Goethe, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään D. Schennen ja S. Bonne), jossa kantaja on riitauttanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 19.3.1999 tekemän päätöksen (asia R 97/98-3) sanan CINE COMEDY rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. Potocki ja A. W. H. Meij, kirjaaja: G. Herzig, on 31.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 19.3.1999 tekemä päätös (asia R 97/98-3) kumotaan, siltä osin kuin se koskee seuraavia palveluita:*

- luokka 38: käyttäjien käyttöoikeuksien välittäminen ja myöntäminen erilaisiin tietoverkkoihin;
- luokka 41: kulttuuritoiminnot; esitysten, tietokilpailujen ja musiikkitalaisuuksien organisointi ja järjestäminen sekä ajanvietekilpailujen järjestäminen, myös radioon tai televisioon tallennettavat tai suorana lähetettävät; televisio- ja radiomainoslähetysten tuotanto mukaan lukien vastaavat pelilähetykset; kilpailujen järjestäminen viihteen alalla; konsertti-, teatteri- ja viihdetilaisuuksien järjestäminen;
- luokka 42: tekijän- ja teollisoikeuksien hallinnointi ja valvonta kolmansien osapuolten puolesta; multimediaan, interaktiiviseen televisioon ja maksutelevisioon liittyvä tekninen neuvonta (luokassa 42); tietokoneohjelmointi mukaan lukien video- ja tietokonepelit.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Molemmat asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluis-
taan.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-189/99, Ioannis Gerochristos vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio (¹)

*(Kilpailu KOM/A/12/98 – Kumoamiskanne – Esivalintako-
keet – Tiettyjen monivalintakysymysten taannehtiva kumo-
aminen – Hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaate –
Perusteluvollisuus)*

(2001/C 134/40)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Asiassa T-189/99, Ioannis Gerochristos, kotipaikka Thessaloni (Kreikka), edustajanaan asianajaja N. Korogiannakis, Ateena, prosessiosoite Luxemburgissa on yhtiö Brown Holding SA, 310 route d'Esch, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Valsesia ja M. Condou Durande), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa toisaalta kilpailun KOM/A/12/98 valintalautakunnan 30.4.1999 tekemän päätöksen, jolla kantajan ei annettu osallistua esivalinnan jälkeisiin kokeisiin sekä saman valintalautakunnan 21.6.1999 tekemän päätöksen, jolla vah-

vistettiin ensimmäinen päätös sen uudelleen tutkimisen jälke-
keen, ja toisaalta mainitun kilpailun kaikki myöhemmät toimet
ja päätökset, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-
tuin (yhden tuomarin kokoonpano: A. W. H. Meij), kirjaaja:
hallintovirkamies J. Palacio González, on 17.1.2001 antanut
tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Kumpikin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 333, 20.11.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-193/99, Wm. Wrigley Jr. Company vastaan
Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja
mallit) (SMHV) (¹)

*(Yhteisön tavaramerkki – Sana DOUBLEMINT – Ehdoton
hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan
c alakohta)*

(2001/C 134/41)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-193/99, Wm. Wrigley Jr. Company, kotipaikka
Chicago, Illinois (Amerikan yhdysvallat), edustajanaan asian-
ajaja M. Kinkeldey, München, Maximilianstraße 58, München
(Saksa), vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tava-
ramerkit ja mallit) (asiamiehinään V. Melgar ja S. Laitinen),
jossa kantaja on riitauttanut sisämarkkinoiden harmonisointi-
viraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakun-
nan 16.6.1999 tekemän päätöksen (asia R 216/1998-1) sanan
DOUBLEMINT rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi, yh-
teisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaos-
to), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung
sekä tuomarit A. Potocki ja A. W. H. Meij, kirjaaja: johtava
hallintovirkamies B. Pastor, on 31.1.2001 antanut tuomion,
jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mal-
lit) ensimmäisen valituslautakunnan 16.6.1999 tekemä päätös
(asia R 216/1998-1) kumotaan.*

2) Vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 333, 20.11.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

14 päivänä joulukuuta 2000

asiassa T-213/99, Luc Verheyden vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Henkilöstö – Kumoamiskanne – Kurinpitoa koskevat toimet ja tutkinta – Virkamiehelle vastainen toimi – Vahingonkorvauskanne – Tutkimatta jättäminen)

(2001/C 134/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-213/99, Luc Verheyden, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Angera (Italia), edustajanaan asianajaja E. Boigelot, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto L. Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Berardis-Kayser ja A. Dal Ferro), jossa kantaja vaatii Ispran yhteisen tutkimuskeskuksen infrastruktuuriasaston logistiikkayksikön päällikön 10.11.1998 päivätyn kirjeen sekä hallinnon 16.11.1998 päivätyn, tämän kirjeen peruuttamiseksi esitetyn vaatimuksen hylkäämispäätöksen kumoamista sekä aiheutuneeksi väitetyn aineettoman vahingon korvaamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 14.12.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 333, 20.11.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

15 päivänä marraskuuta 2000

asiassa T-261/99, Jean Dehon vastaan Euroopan parlamentti⁽¹⁾

(Henkilöstö – Ylennys – Ilmoitus avoimesta virasta – Ansioiden vertailu – Yhtäläiset mahdollisuudet)

(2001/C 134/43)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-261/99, Jean Dehon, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Hagen (Luxemburg), edustajanaan asianajajat J.-N. Louis, G.-F. Parmentier ja V. Peere, Bryssel, prosessiosoite

Luxemburgissa Société de gestion fiduciaire SARL, 13 avenue de Bois, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään H. von Herten ja J. Sant'Anna), jossa kantaja on vaatinut yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan parlamentin päätöksen, jolla on hylätty kantajan hakemus avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa nro 8503 tarkoitettuun ranskan kielen käännösjaoston apulaispäällikön virkaan, ja päätöksen, jolla W. on nimitetty mainittuun virkaan, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras ja N. J. Forwood, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 15.11.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Parlamentin päätös, joka koskee kantajan hakemusta avointa virkaa koskevassa hakemuksessa nro 8503 tarkoitettuun ranskan kielen käännösjaoston apulaispäällikön virkaan ja W:n nimittämistä kyseiseen virkaan, kumotaan.*
- 2) *Euroopan parlamentti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 6, 8.1.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki – Sana Giroform – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta – Deskriptiivisyys)

(2001/C 134/44)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld GmbH, aiemmin Stora Carbonless Paper GmbH, kotipaikka Bielefeld (Saksa), edustajanaan asianajaja U. Ulrich, Düsseldorf, prosessiosoite Luxemburgissa c/o patenttitoimisto Ernest T. Freylinger, 234 route d'Arlon, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään E. Joly, P. von Kapff ja A. von Mühlendahl), jossa kantaja on riitauttanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 8.9.1999 tekemän päätöksen (asia R 175/1999-3), jossa evättiin sanan Giroform rekisteröiminen yhteisön tavaramerkiksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi; kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig, on 31.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

18 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-65/00, **Angeliki Ioannou vastaan Euroopan unionin neuvosto** (¹)

(Henkilöstö – Palvelukseen ottamisesta kieltäytyminen – Fyysinen soveltumattomuus – Lääketieteellisen lautakunnan lausunto – TuomioistuINVALVONTA – Lääketieteellisten lausuntojen ja soveltumattomuutta koskevan johtopäätöksen välinen ymmärrettävä suhde)

(2001/C 134/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-65/00, Angeliki Ioannou, Union économique de la Belgique, des Pays-Bas et du Luxembourg (Benelux) entinen työntekijä, tehtävissä Schengenin sihteeristössä, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja J. van Rossum, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Société de gestion fiduciaire SARL, 13 avenue du Bois, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään F. Anton ja M. Bauer), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston 21.5.1999 tekemän päätöksen, jossa kieltäydettiin nimittämästä kantajaa koeajalla olevaksi virkamieheksi integroitaessa Schengenin sihteeristöä neuvoston pääsihteeristöön sillä perusteella, että kantaja on fyysisesti soveltumaton hoitamaan tarkoitettuja tehtäviä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit K. Lenaerts ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 18.1.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolausuma on seuraava:

- 1) *Neuvoston 21.5.1999 tekemä päätös, jossa kieltäydettiin nimittämästä kantajaa koeajalla olevaksi virkamieheksi integroitaessa Schengenin sihteeristöä neuvoston pääsihteeristöön sillä perusteella, että kantaja on fyysisesti soveltumaton hoitamaan tarkoitettuja tehtäviä, kumotaan.*
- 2) *Neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 135, 13.5.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

17 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-124/99, **Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc vastaan Euroopan atomienergiayhteisö edustajanaan Euroopan yhteisöjen komissio** (¹)

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Tulva – Jätevesiviemärin tukkeutuminen – Vanhentumisaika – Vanhentumisajan kuluminen ei ole keskeytynyt)

(2001/C 134/46)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-124/99, Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc, kotipaikka Ispra (Italia), edustajanaan asianajaja F. Venuti, Busto Arsizio, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto A. Kronshagen, 22 rue Marie-Adelaïde, vastaan Euroopan atomienergiayhteisö, edustajanaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. Speyart ja P. Stancanelli), jossa kantaja vaatii, että Euroopan atomienergiayhteisön todettaisiin olevan sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa niistä vahingoista, joita kantajalle on aiheutunut Ispralla 1.–2.6.1992 välisenä yönä sattuneista tulvista, ja että se velvoitettaisiin korvaamaan kyseinen vahinko, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij, sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung, kirjaaja: H. Jung, on 17.1.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkittavaksi ottamatta, koska edellytykset tähän selvästi puuttuvat.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

9 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-149/00, **Innova, Centro Euromediterraneo per lo sviluppo sostenibile vastaan Euroopan yhteisöjen komissio** (¹)

(Kumoamiskanne – Kanne, joka koskee tosiasiallisesti sopimusluoteista riitaa – Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2001/C 134/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-149/00, Innova, Centro Euromediterraneo per lo sviluppo sostenibile, Calatafimi (Italia), edustajanaan asianajaja

D. Fosselard, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt ja Medernach, 8–10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M.-J. Jonczy ja E. Paasivirta), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 23.3.2000 tekemän päätöksen, jolla purettiin kantajan kanssa Dionysos-hankkeen toteuttamisesta tehty sopimus, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on 9.1.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut välitöimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.*

(¹) EYVL C 233, 12.8.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

10 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-153/00, **Spain Pharma S. A. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio** (¹)

(Laiminlyöntikanne – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2001/C 134/48)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-153/00, Spain Pharma S. A., kotipaikka Madrid, edustajanaan asianajaja R. Gutiérrez Sánchez, Madrid, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Molitor, Feltgen & Harpes, 55 Boulevard de la Pétrusse, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. Gippini Fournier), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että komissio on perustamissopimusta rikkoen jättänyt ratkaisematta valituksen, joka koskee EY 81 ja EY 82 artiklan väitettyä rikkomista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij, sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung, kirjaaja: H. Jung, on 10.1.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen nyt käsiteltävänä olevasta kanteesta raukeaa.*
- 2) *Kumpikin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 247, 26.8.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

15 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-236/00 R, **Gabriele Stauner ym. vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan yhteisöjen komissio**

(Välitöimimenettely – Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehty puitesopimus – EY 197 artikla – Tutkittavaksi ottaminen)

(2001/C 134/49)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-236/00 R, Euroopan parlamentin jäsenet Gabriele Stauner, kotipaikka Wolfratshausen (Saksa), Freddy Blak, kotipaikka Næstved (Tanska), Jens-Peter Bonde, kotipaikka Bagsværd (Tanska), Theodorus Bouwman, kotipaikka Eindhoven (Alankomaat), Kathalijne Maria Buitenweg, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat), Mogens Camre, kotipaikka Kööpenhamina, Rijk van Dam, kotipaikka Rotterdam (Alankomaat), Michl Ebner, kotipaikka Bolzano (Italia), Christopher Heaton-Harris, kotipaikka Kettering Northants (Yhdistynyt kuningaskunta), Lousewies van der Laan, kotipaikka Bryssel, Joost Lagendijk, kotipaikka Rotterdam, Nelly Maes, kotipaikka Sinaai (Belgia), Franz-Xaver Mayer, kotipaikka Landau-sur-l'Isar (Saksa), Franziska Emilia Müller, kotipaikka Bruck (Haut-Palatinat) (Saksa), Alexander Radwan, kotipaikka Rottach-Egern (Saksa), Alexander de Roo, kotipaikka Amsterdam, Heide Rühle, kotipaikka Stuttgart (Saksa), Ursula Schleicher, kotipaikka München (Saksa), Inger Schöring, kotipaikka Gävle (Ruotsi), Esko Olavi Seppänen, kotipaikka Helsinki, Bart Staes, kotipaikka Antwerpen (Belgia), Claude Turmes, kotipaikka Esch-sur-Alzette (Luxemburg), edustajinaan asianajajat J. Sedemund ja T. Lübbig, Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto M. di Stefano, 49 avenue de la Gare, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään C. Pennera ja M. Berger) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään U. Wölker ja X. Lewis), jossa kantajat vaativat toisaalta Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista 5.7.2000 tehdyn puitesopimuksen 17 ja 29 kohdan ja toisaalta kyseisen puitesopimuksen liitteen III täytäntöönpanon lykkäämistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 15.1.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitöimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

16 päivänä tammikuuta 2001

**asiassa T-328/00 R, Mario Costacurta vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio**

**(Henkilöstö – Välitoimimenettely – Pääasian tutkittavaksi
ottaminen)**

(2001/C 134/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-328/00 R, Mario Costacurta, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan asianajaja M. Petit, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto M. Petit, 74 Val Sainte-Croix, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Valsesia ja J. Currall), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään sen implisiittisen päätöksen täytäntöönpanoa, jolla hylättiin 23.6.2000 rekisteröity kantajan vaatimus, ja määräämään, että kantajaan on sovellettava henkilöstösääntöjen liitteessä X olevassa 3 artiklassa tarkoitettua väliaikaista siirtoa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin presidentti on 16.1.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

17 päivänä tammikuuta 2001

**asiassa T-342/00 R, Petrolessence ja Société de gestion de
restauration routière (SG2R) vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio**

**(Välitoimimenettely – Kilpailu – Keskittymä – Tutkittavaksi
ottaminen – Kiireellisyys – Intressivertailu)**

(2001/C 134/51)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-342/00 R, Petrolessence ja Société de gestion de restauration routière (SG2R), kotipaikka Nancy (Ranska), edustajinaan asianajajat F. Puel, Hauts-de-Seine ja Bryssel, ja M. Troncoso Ferrer, Pampelune ja Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto C. Kaufhold, 24 avenue Marie-Thérèse, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään W. Mölls ja F. Siredey-Garnier), jossa kantaja vaatii yhtäältä sen 13.9.2000 tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanon

lykkäämistä, jolla hylätään TotalFina Elfin ehdotus kantajien hyväksymisestä kuuden moottoritien varrella sijaitsevan huoltoaseman oikeudenhaltijoiksi, ja toisaalta komission velvoittamista määräämään, että TotalFina Elfin on lykättävä sen sitoumuksen täytäntöönpanoa, joka mainitaan 9.2.2000 tehdyn komission sen päätöksen liitteen ”TotalFinan ehdottamat sitoumukset” 36 kohdassa, jolla hyväksytään TotalFinan määrävallan hankkiminen Elf Aquitaine -yrityksestä, siltä osin kuin sitoumus koskee niitä kuutta huoltoasemaa, joiden antamista kantajien hallintaan TotalFina Elf ehdotti komissiolle 12.8.2000, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin presidentti on 17.1.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

26 päivänä tammikuuta 2001

**asiassa T-353/00 R, Jean-Marie Le Pen vastaan Euroopan
parlamentti**

**(Välitoimimenettely – Parlamentin päätös – Kansallisen
lainsäädännön soveltamisesta aiheutuva parlamentaarisen
edustajantoimen menettäminen – Tutkittavaksi ottaminen –
Fumus boni juris – Kiireellisyys – Intressivertailu)**

(2001/C 134/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-353/00 R, Jean-Marie Le Pen, kotipaikka Saint-Cloud (Ranska), edustajanaan asianajaja F. Wagner, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään H. Krück ja C. Karamarcos), jota tukee Ranskan tasavalta (asiamiehinään D. Wibaux ja G. de Bergues), jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lykkää Euroopan parlamentin puhemiehen 23.10.2000 antaman ilmoituksen muodossa tekemän päätöksen täytäntöönpanoa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 26.1.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Euroopan parlamentin puhemiehen 23.10.2000 antaman ilmoituksen muodossa tekemän päätöksen täytäntöönpanoa lykätään siltä osin kuin se muodostaa Euroopan parlamentin päätöksen, jolla parlamentti on merkinnyt tiedoksi, että kantaja on menettänyt Euroopan parlamentin edustajantoimensa.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Carmine Salvatore Trallin 5.2.2001 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne

(Asia T-27/01)

(2001/C 134/53)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Carmine Salvatore Tralli, Nidderau (Saksa), on nostanut 5.2.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan keskuspankkia vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Norbert Pflüger, Regina Steiner ja Silvia Mittländer, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa vastaajan 29.1.2001 tekemän päätöksen, jolla kantajan valitus hylättiin,
- 2) kumoaa kantajan koeajan yksipuolisesti tapahtuneen pidentämisen, ja
- 3) velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja perustelut ovat samat kuin asiassa T-373/00, Tralli v. EKP (ei vielä julkaistu).

Kirch Media GmbH & Co KgaA:n ja Kirchmedia WM AG:n Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-33/01)

(2001/C 134/54)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Kirch Media GmbH & Co KgaA, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö ja Kirchmedia WM AG, Sveitsin lain mukaan perustettu yhtiö, ovat nostaneet 12.2.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat professori Carl Otto Lenz, Andreas Bardong ja Edward William Batchelor, Baker & McKenzie, Lontoo.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kokonaan tai osittain komission direktiivin 89/552/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna) nojalla tekemän päätöksen siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet sen turvaamiseksi, että sen lainkäyttövaltaan kuuluvat televisiolähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella yhteiskunnallisesti erittäin merkittäviä tapahtumia, ovat yhteisön oikeuden mukaisia, ja ilmoittamalla Yhdistyneen kuningaskunnan toimenpiteistä muille jäsenvaltiolle velvoittaakseen ne turvaamaan sen, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat televisiolähetystoiminnan harjoittajat noudattavat Yhdistyneen kuningaskunnan toimenpiteitä,
- toteaa EY 241 artiklan nojalla, että TWF-direktiivin 3 a artikla ei kokonaan tai osittain ole sovellettavissa, eikä sitä voida käyttää komission päätöksen perusteena ja
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevassa kanteessa vaaditaan televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi) nojalla 18.11.2000 tai tämän päivämäärän tienoilla tehdyn komission päätöksen kumoamista. Päätöksessään komissio totesi yhteisön oikeuden mukaisiksi Yhdistyneen kuningaskunnan toimenpiteet, joilla kiellettiin televisiolähetystoiminnan harjoittajia lähettämästä tiettyjä luetteloituja urheilutapahtumia siten, että suurelta osalta Yhdistynyttä kuningaskuntaa vietiin mahdollisuus nähdä niitä, ja ilmoitti näistä toimenpiteistä muille jäsenvaltioille varmistaakseen, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat televisiolähetystoiminnan harjoittajat noudattavat Yhdistyneen kuningaskunnan toimenpiteitä.

Vaativustensa tueksi kantajat esittävät, että päätöksellä loukataan

- suhteellisuusperiaatetta,
- kantajien omaisuudensuojaa, koska päätöksellä vaikutetaan perustavanlaatuisesti niiden mahdollisuuksiin käyttää jalkapallon maailmanmestaruuskisoja koskevia oikeuksiaan ja tätä kautta näiden oikeuksien arvoon,
- kantajien vapautta harjoittaa taloudellista toimintaa, koska päätöksellä vaikutetaan niiden mahdollisuuksiin suorittaa jalkapallon maailmanmestaruuskisoja koskevien oikeuksien hallinnointiin, markkinointiin ja myyntiin liittyviä liiketoimia,
- luottamuksensuojan periaatetta ja taannehtivan soveltamisen kieltoa, koska päätöksen nojalla sovelletaan toimenpiteitä oikeuksiin, jotka kantajat ostivat ennen kuin Yhdistyneen kuningaskunnan direktiivin 3 a artiklan nojalla toteuttamat toimenpiteet tulivat voimaan,

- yhdenvertaisuusperiaatetta, koska päätöksen nojalla sovelletaan toimenpiteitä, joilla perusteettomasti kohdellaan epäyhdenvertaisesti niitä oikeuksien haltijoita, jotka ovat televisiolähetystoiminnan harjoittajia ja niitä oikeuksien haltijoita, jotka eivät sitä ole,
- ja että päätöksellä rikotaan direktiivin 3 a artiklan 2 alakohtaa,
  - koska siinä katsotaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia siltä osin kuin on kysymys menettelyistä, joita Yhdistynyt kuningaskunta käytti laatiessaan Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamia toimenpiteitä ja pyytäessään niistä lausuntoja,
  - koska siinä katsotaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia, koska nämä toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden vastaisia, EY 43 ja EY 48 artiklan vastaisia, sisämarkkinoiden vapaan kilpailun periaatteen vastaisia, ja merkitsevät kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää ja ilmaisuvapauden rajoittamista,
  - koska siinä ei arvioida vuoden Broadcasting Actin (televisiolähetystoimintaa koskevan lain) säännöksiä (99 § ja 100 §) yksinoikeuksia koskevasta kiellostä ja pakollisista lisenssisäännöksistä.

Kantajat väittävät edelleen, että direktiivin 3 a artiklaa ei ole sovellettava EY 241 artiklan nojalla, koska se on annettu lainvastaisessa lainsäädäntömenettelyssä eikä sillä ole oikeudellista perustaa.

Kantajat toteavat lopuksi, että riidanalaisen päätöksen antaessaan komissio rikkoi olennaisia prosessuaalisia takeita, koska se antoi päätöksen omien menettelysääntöjensä vastaisesti ja perustelematta sitä EY 253 artiklan mukaisesti.

(¹) EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

Rafael Pérez Escolarin 23.2.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-41/01)

(2001/C 134/55)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Rafael Pérez Escolar, kotipaikka Madrid, on nostanut 23.2.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Fernando Moreno Pardo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että komissio on laiminlyönyt EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, kun se on jättänyt tekemättä päätöksen kantajan 23.2.1999 tekemästä kantelusta, joka koskee Espanjan viranomaisten Banco Español de Crédito SA:lle myöntämää valtiontukea
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toteaa toimittaneensa 23.2.1999 kilpailuasioista vastaavalle komission jäsenelle kantelun, jossa hän väittää Espanjan viranomaisten toteuttaneen Banco Español de Crédito ja Banco de Santanderin hyväksi useita rahoitustoimenpiteitä, jotka ovat kantajan mielestään valtiontukea. Komissio ei ole aikoinaan tutkinut täysin kyseisiä tukia, jotka oli myönnetty vuonna 1994.

Kyseistä kantelua seurasi useita kirjelmiä, ja kantajan ja komission toimivaltaisten yksiköiden välillä pidettiin kokous. Kaikista kantajan toimittamista kyseisiä toimenpiteitä koskevista tiedoista ja asiakirjoista huolimatta kyseiset yksiköt eivät ryhtyneet minkäänlaisiin toimenpiteisiin Espanjan viranomaisia kohtaan. Kantaja katsoi, että asian monimutkaisuudesta huolimatta komissiolla oli ollut enemmän kuin kohtuullinen aika ratkaista yli kaksi vuotta aikaisemmin toimitetun kantelun kohteena oleva kysymys, minkä vuoksi hän toimitti 6.11.2000 kirjelmän, jossa hän nimenomaisesti vaati komissiota tekemään päätöksen. Tämän vaatimuksen esittämisen jälkeen EY 232 artiklassa tarkoitettu määräaika on ylittynyt ilman, että komissio olisi määritellyt kantaansa.

Kantaja väittää, että komissiolla oli velvollisuus tehdä päätös tehdyn kantelun perusteella ja joko todeta, että kyseiset toimenpiteet eivät ole EY 87 artiklassa tarkoitettua valtiontukea tai että ne ovat valtiontukea mutta soveltuvat yhteismarkkinoille taikka aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu muodollinen tutkimusmenettely. Kantaja katsoo näin ollen, että komissio ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan.

S.A. Eduardo Vieiran ja Vieira Argentina S.A.:n 26.2.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-44/01)

(2001/C 134/56)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

S.A. Eduardo Vieira ja Vieira Argentina S.A., kotipaikka Pontevedra (Espanja) ovat nostaneet 26.2.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Ramón García-Gallardo ja Dolores Domínguez Pérez.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa komission maksamaan kantajille korvausta vahingoista, jotka niille ovat aiheutuneet tuen osan viivästyneestä maksamisesta,
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän kanteen ovat nostaneet kaksi kalastusalusvarustamo, joille komissio myönsi yhteisön ja Argentiinan välillä tehdyn kalastussopimuksen yhteydessä vuonna 1995 vientitukea Argentiinaan suuntautuvalla viennillä, joka suoritetaan yhteisön lipun alla Argentiinaan purjehtivalla ja yhteisön ja Argentiinan yhteisyritykselle kuuluvalla aluksella. Kantajat väittävät tältä osin, että koska yhteisyrityksen perustamisesta on kulunut enemmän kuin viisi vuotta, vastaajana oleva toimielin on paitsi laiminlyönyt jäljelle jäävän tuen eli 432 846,28 euron määrän maksamisen, myös vaatinut tuensaajia jopa palauttamaan näille maksetun osan.

Tällä kanteella vaaditaan komissiolta korvausta niistä vahingoista, jotka ovat aiheutuneet kantajille siitä, että tuen loppuosan maksaminen on viivästynyt. Kantajat täsmentävät tältä osin, että komissio ei ole koskaan pitänyt välttämättömänä tuen maksamisen keskeyttämistä, minkä vuoksi se ei ole koskaan ilmoittanut tuensaajille muodollisesta keskeyttämisestä. Vastaaja on aloittanut välittömästi tuen määrän vähentämistä koskevan menettelyn, minkä seurauksena tuen jäljelle jäävän osan maksaminen on keskeytetty.

Kantajat esittävät väitteidensä tueksi seuraavaa:

- Oikeudellinen perusta on virheellinen, koska komissio väittää, että vähentämismenettelyn oikeudellisena perustana on rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88⁽¹⁾. Kantajat katsovat sitä vastoin, että tätä oikeudellista perustaa ei voida soveltaa EY:n ja Argentiinan välillä tehdyn sopimuksen mukaisesti perustettuihin yhteisyrityksiin. Tämä oikeudellista perustaa koskeva virhe vaikuttaa myös tuen määrän vähennyksen laajuuteen.
- Komissio ei ole lainkaan ottanut huomioon kalastusalan yhteisyrityksiin sovellettavaa säännöstöä, jota se itse on ehdottanut sovellettavaksi Argentiinan kanssa tehdyn kalastussopimuksen yhteydessä, koska se on virheellisesti soveltanut yleistä menettelyä ja jättänyt tekemättä taloudellisen tuen maksamisen keskeyttämistä koskevan päätöksen.
- Vastaaja on loukannut huolellisuusvelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteita sekä laiminlyönyt velvollisuutensa toimia kohtuullisessa ajassa.
- Kantajien puolustautumisoikeuksia on rikottu, koska komissio ei ole koskaan ilmoittanut Vieira Argentina S.A.:lle aikomuksestaan vähentää tukea eikä varsinkaan aikomuksestaan keskeyttää tuen maksaminen menettelyn ajaksi.

⁽¹⁾ EYVL L 374, 31.12.1988, s. 1.

Sandersin ym. 27.2.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-45/01)

(2001/C 134/57)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Sanders ym. ovat nostaneet 27.2.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on Ian Hutton, Lontoo (Yhdistyneet kuningaskunnat).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 14.11.2000 tekemän päätöksen;
- velvoittaa komission korvaamaan kantajille ne tulojen, eläkkeiden, etuuksien ja erioikeuksien menetykset, joita heille oli aiheutunut yhteisön oikeuden rikkomisesta;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne nostettiin Joint European Torusin (JET) nimittävän viranomaisen tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin kantajien esittämä vaatimus sellaisten menetysten korvaamisesta, joita heille oli aiheutunut siitä, että komissio palkkasi heidät työskentelemään JET-projektissa ottamatta heitä kuitenkaan palvelukseensa väliaikaisiksi toimihenkilöiksi.

Kantajat väittävät, että näin tehdessään komissio

- loukkasi syrjintäkiellon peruseriaatetta, koska kantajat asetettiin monessa suhteessa merkittävässä määrin aineellisesti epäedullisempaan asemaan verrattuna niihin, jotka olivat komission palveluksessa väliaikaisina toimihenkilöinä, sekä
- rikkoi JET-projektia säätelevää perussääntöä ennen kuin perussääntöä muutettiin 21.10.1998 voimaantulleilla muutoksilla tai toissijaisesti ylitti kyseisen perussäännön osalta toimivaltansa; edellä mainittua muutosta on pidettävä lainvastaisena ja pätemättömänä siltä osin kuin sillä oli tarkoitus estää komissiota ottamasta kantajia palvelukseensa väliaikaisina toimihenkilöinä.

Alessandrini srl:n ym. 1.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-46/01)

(2001/C 134/58)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Alessandrini srl ym. ovat nostaneet 1.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Wilma Viscardini Donà ja Gabriele Donà, Padova, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Ernest Arendt, rue Mathias Hardt.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission EY:n perustamissopimuksen 230 ja 231 artiklan perusteella tekemän, 8.12.2000 päivätyllä kirjeellä AGR nro 030905 tiedoksiannetun, 21.12.2000 vastaanotetun ja maatalousasioiden pääjohtajan J.M. Silva Rodriguesin allekirjoittaman päätöksen
- ja/tai velvoittaa komission EY:n perustamissopimuksen 235 ja 288 artiklan nojalla suorittamaan vahingonkorvausta
- velvoittaa komission joka tapauksessa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajina olevat yritykset ovat jo vuosia saattaneet markkinoille kolmansista maista peräisin olevia banaaneja. Heillä oli vuosina 2000 ja 1999 viitemäärä, joka oli määritetty sen keskimääräisen banaanimäärän mukaan, joka oli tuotu kolmi-vuotiskauden 1994–1996 aikana maahan, ja he olivat vuonna 2000 sääntöjenmukaisesti hakeneet vuosineljänneksen pituisia tuontilupia tuodakseen banaaneja kolmansista maista. Kantajat hakivat vuoden 2000 viimeiselle vuosineljännekselle tuontilupia koko sille määrälle, joka heillä oli jäljellä vuosittaisesta kokonaismäärästä ja ilmoittivat tuotaviksi aiottujen tuotteiden alkuperäksi yhden tai useampia kolmansia maita.

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta 28 päivänä lokakuuta 1998 annetun komission asetuksen N:o 2362/98⁽¹⁾ 18 artiklan nojalla kantajat olisivat voineet hakea tuontilupia vuoden 2000 viimeiselle vuosineljännekselle, mutta ainoastaan AKP-maista peräisin olevalle perinteiselle tuonnille, johon oli vielä myönnettävissä tuontilupia 329 787,675 tonnin suuruiselle määrälle, kun taas muuta alkuperää oleille banaaneille myönnetty tuontikiintiöt olivat jo täyttyneet. Koska kantajat olivat vuonna 1999 hakeneet ja saaneet luvan tuoda AKP-maista heille myönnettyjen kiintiöiden suuruiset määrät, joita he eivät kuitenkaan sittemmin olleet onnistuneet käyttämään siitä syystä, että kyseistä alkuperää olevia banaaneja oli mahdotonta löytää vuonna 2000, he olivat päättäneet olla esittämättä hakemuksia välttääkseen vaaran menettää antamansa vakuudet, kuten edellisvuonna oli tapahtunut.

Kantajat vaativat näin ollen komissiota myöntämään heille rajoitetun kiintiön kolmansista maista peräisin olevien banaanien tuontiin, vaikka kiintiö olikin täynnä, tai korvaamaan sen vahingon, joka heille oli aiheutunut siitä, etteivät he olleet voineet käyttää vastaavia viitemääriä kokonaisuudessaan. Komission tästä tekemä kielteinen päätös on tämän kanteen kohteena.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samansäältöiset kuin asiassa T-93/00, Alessandrini ym. vastaan komissio⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 293, 31.10.1998, s. 32.

⁽²⁾ EYVL C 176, 24.6.2000, s. 25.

Jürgen Schaeferin 6.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-52/01)

(2001/C 134/59)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Jürgen Schaefer on nostanut 6.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Juan Ramón Iturriagoitia.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 12.2.2001 tehdyn komission päätöksen kantajan siirtämisestä Montevideosta (Uruguay) Brysseliin,
- kumoaa 30.11.2000 annetun komission ilmoituksen, jossa kantajalle annetaan tiedoksi tuleva päätös siirtää hänet Montevideosta (Uruguay) Brysseliin,
- määrää välittömästi keskeytettäväksi, ja tarpeen vaatiessa myöhemmin kumottavaksi menettelyt, joihin on ryhdytty kantajan siirrosta johtuvan avoimen toimen täyttämiseksi,
- määrää tarpeen vaatiessa toimen täyttämiseksi tehdyn virkamiehen nimityksen kumottavaksi,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka työskentelee Euroopan komission edustustossa Montevideossa (Uruguay), sai tiedoksi 12.2.2001 tehdyn komission päätöksen, jolla hänet siirretään Brysseliin 12.3.2001.

Kantaja väittää komission perustelleen päätöstään väittämällä, että Paraguayn viranomaiset ovat ilmaisseet tiettyjä varauksia hänen suhteensa, mutta kantajan mukaan päätöksessä ei mainita tosiasioita koskevia ja oikeudellisia seikkoja, jotka kantajalle pitäisi ilmoittaa, jotta hän voisi puolustella omaa ammatillista menettelyään.

Kantaja katsoo, että kyseessä oleva päätös rikkoo virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 7 artiklaa, koska se on yksikön edun vastainen. Kantajan mielestä yksikön etu vaatii erityisesti kantajan jäämistä nykyiseen virkaansa ja sitä, että tämä jatkaa hänelle osoitettua työtä, josta hän on jo hankkinut vankan kokemuksen.

Kantaja väittää lisäksi, että päätöksestä puuttuvat kokonaan perustelut ja se on vastoin oikeuskäytännössä vahvistettua edellytystä tehty ilman, että komissio olisi missään vaiheessa ottanut huomioon kantajan kannan.

Poste Italiane S.p.A:n 6.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-53/01)

(2001/C 134/60)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Poste Italiane S.p.A. on nostanut 6.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Gian Michele Roberti, Petrus Mathijsen, Alessandra Perrazzelli, Elisabetta Rubini ja Andrea Sandulli.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Poste Italiane S.p.A. vaatii nyt esillä olevassa kanteessa perustamissopimuksen 86 artiklan 3 kohdan mukaisesta menettelystä, joka koskee Italiassa tarjottavia uusia postipalveluja, joissa perilletoimitus taataan tiettyinä päivinä ja tietyn aikataulun mukaisesti, 21.12.2000 tehdyn komission päätöksen kumoamista. Tässä päätöksessä on katsottu, että yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ kansallisen täytäntöönpanolain, 22.7.1999 annetun lain nro 261 4 §:n 4 momentti ei sovellu yhteen perustamissopimuksen kanssa.

Komissio arvostelee erityisesti sitä, että toiminnanharjoittajalle varattu alue käsittää sähköisesti tuotettujen sellaisten kirjelmäheytysten jakelupalvelun, joiden kohdalla jakeluaikajako on erittäin merkittävä tekijä ja joiden perilletoimitukset taataan tiettyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti.

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- komissio on lopullisessa päätöksessään oleellisesti muuttanut toimenpiteen aloittamisesta tekemässään päätöksessä arvostellun rikkomuksen sisältöä erityisesti merkityksellisten markkinoiden määrittelyn ja rikkomisen määrittelyn ja arvioinnin osalta. Tältä osin kantaja väittää, ettei komissio lopullisessa päätöksessään ole enää yksilöinyt merkityksellisiä markkinoita tiettyjen lisäpalvelujen perusteella, jotka, kun niitä arvioidaan kokonaisuutena, antavat palvelulle huomattavan lisäarvon suhteessa peruspostipalveluun. Komissio mainitsee sitä vastoin yhden ainoan lisäpalvelun (sähköisesti tuotettujen postilähetysten jakelu siten, että perilletoimitukset taataan tiettyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti *time sensitive*) sellaisena seikkana, jonka avulla jo sinänsä voidaan yksilöidä riippumattomat merkitykselliset markkinat.
- komissio ei ole asianmukaisella tavalla esittänyt kantajalle eikä Italian viranomaisille omaa näkemystään. Vaikka komission menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään katsoi, että direktiivi 97/67/EY on olennaisen tärkeä asian oikeudellisen arvioinnin kannalta, se ei kuitenkaan mainitse tätä direktiiviä ollenkaan lopullisessa päätöksessä. Kantaja väittää, että direktiivin tulkinta on ratkaisevan tärkeää tutkittaessa riidanalaisen lain yhteensoveltuvuutta. Jos komissio näet olisi asianmukaisesti arvioinut riidanalaista lakia direktiivin 97/67/EY oikeussääntöjen edellyttämässä laajuudessa, sen olisi pitänyt huomata, että riidanalainen kansallinen säännös oli täysin yhdenmukainen kyseisen direktiivin tarkoituksen kanssa.
- merkitykselliset markkinat on määritelty epämääräisesti ja yleisesti, koska määritelmässä rajoitetaan yksilöimään kyseinen palvelu sellaisten yleisten seikkojen, kuten perilletoimituksia koskevien määräaikojen (tietty päivä/tietty aikataulu) pitävyyden nojalla ja sen seikan perusteella, että kunkin lähetyksen jakeluajasta tehdään sopimus palvelun käyttäjän kanssa. Merkityksellisiä markkinoita koskevaa määritelmää ei myöskään voida perustella taloudellisesti merkityksellisillä seikoilla eikä komission käytännöllä. Toisaalta siinä jätetään huomioon ottamatta kaikki asiakkailta perittyjä hintoja koskevat seikat.
- määrävää markkina-asemaa ei ole käytetty väärin, koska komission oletus, jonka mukaan Poste Italianen markkina-asema laajentuisi perinteisistä jakelupalveluista erillisille markkinoille, sillä perinteisesti toimitusta ei tarjota tai taata tiettyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti, on väärä.

- komissio on jättänyt noudattamatta niitä periaatteita ja sääntöjä, jotka koskevat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja ja varsinkin yleispalveluja. Tältä osin kantaja viittaa PL:n Italiassa tarjoaman postin yleispalvelun aiheuttamiin poikkeuksellisen korkeisiin kustannuksiin ja siihen, että riidanalainen päätös aiheuttaa sen, että yleispalvelun suorittajan talous joutuu epätasapainoon.

(¹) EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

The Procter & Gamble Companyn 16.3.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-63/01)

(2001/C 134/61)

(Oikeudenkäyntikieli ranska)

The Procter & Gamble Company, kotipaikka Cincinnati, Yhdysvallat, on nostanut 16.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Thierry van Innis, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa valituslautakunnan 14.12.2000 tekemän päätöksen,
- velvoittaa viraston korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee viraston kolmannen valituslautakunnan 14.12.2000 (asia R 74/1998-3) tekemää päätöstä, jolla hylättiin valitus, jonka kantaja oli tehnyt 18.3.1998 tehdystä päätöksestä, jolla rekisteröintihakemusten tutkija oli hylännyt yhteisön tavaramerkkiä koskeneen hakemuksen nro 230680 yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 40/94 7 artiklan 1 alakohdan i alakohdan mukaisella ehdottomalla hylkäysperusteella.

Tältä osin muistutetaan, että sama valituslautakunta hylkäsi 15.3.1999 tekemällään päätöksellä saman merkin rekisteröintiä koskeneen hakemuksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi tämän päätöksen 16.2.2000 asiassa

T-122/99, The Procter & Gamble Company v. SMHV (Kok. 2000, s. II-265) antamallaan tuomiolla. Tämän tuomion antamisen jälkeen tutkija kehotti kantajaa esittämään täydentävät huomautuksensa.

Riidanalaisessa päätöksessä valituslautakunta ei perustele haetun rekisteröinnin epäämistä tutkijan käyttämällä ehdottomalla hylkäysperusteella, vaan katsoo, että toinen, 7 artiklan 1 alakohdan b kohdassa tarkoitettu ehdoton hylkäysperustelu oikeuttaa rekisteröintihakemuksen hylkäämisen.

Ennen päätöksen tekoa valituslautakunta kehotti kantajaa esittämään huomautuksensa tämän toisen perusteen osalta.

Kantaja esittää väitteidensä tueksi, että valituslautakunta on rikkonut asetuksen 40/94 7 artiklan 1 alakohdan b alakohtaa ja loukannut puolustautumisoikeuksia, koska riidanalaisen päätöksen ovat tehneet samat henkilöt, jotka kolmannen valituslautakunnan jäseninä antoivat 15.3.1999 päätöksen samojen asianosaisten välisessä asiassa, joka koski samaa rekisteröintihakemusta ja samaa ehdotonta hylkäysperustetta.